

GERÇEK KİLİSİNİN TARİHİ

Adem'den bugüne

Papaz Jairo P. Alves de Carvalho

GİRİŞ

Dünya üzerinde binlerce yerleşik kilise var ve hepsi de öyle olduğunu iddia ediyor. kanal, insanla Tanrı arasındaki bağlantının kolaylaştırıcısı. Ama hemen hemen hepsinin ayinleri ve öğretileri var. diğerlerinden farklı olan tekil. Bu kadar çeşitliliğin ortasında doğal bir soru ortaya çıkıyor: Yapabilir miyim? Tanrı bunların hepsinde var ve hareket ediyor mu? Hangi yola gidersem gideyim, herhangi birinde O'nu bulabilecek miyim?

Cevap İncil'de bulunur. Ancak farklı mezheplerin denizine dalmış olan arayış, pazardaki tüm tezgahlar arasında doğru meyveyi aramaya benzer. Çoğu zaman gereklidir

kulaklarınızı tezgah sahiplerinin çığlıklarından ve kötü niyetli satıcıların dikkatinden uzaklaştırın;

Ne almak istediğinizi açıkça bilin, önemli olmayanları gözlerinizle ve ellerinizle ayırın, ta ki

ne için geldiğini bul. Aynı şekilde din bağlamında da ipuçlarını bilmek gerekir.

bizi gerçek kiliseyle karşılaşmaya yönlendirecek İncil'deki fikirler. Bir sonraki paragrafta bir

bunların özeti. Onları daha iyi anlayacak, İncil temellerini göreceksiniz ve keşfedeceksiniz.

Siz kitabı okurken bugün Tanrı'nın gerçek kilisesi nedir? Bu sebeple tavsiye edilir

Bölümleri atlamayın. Okudukça gerçeğin size ortaya çıkmasına izin verin.

Kısacası, tüm nesiller boyunca Dünya üzerinde her zaman tek bir gerçek kilise olmuştur.

Ancak gerçek kilise her zaman aynı değildi. Farklı kiliseler misyon konusunda birbirini başardılar.

"Ayaklar için çerağ ve ayaklar için ışık" olan Sözün hakikatini içeren şamdanı alın.

erkeklerin yolu" (Mez. 119:105). Gerçek kilisenin ayırt edici özellikleri vardır.

herhangi bir zamanda açıkça tanımlanabilir. Bu özellikleri bilen,

Tarih boyunca gerçek kiliselerin ardışıklığının izini sürebiliriz. Kehanetler şunu belirtiyordu:

Geçmişte her gerçek kilisenin ortaya çıkışı. Böylece gerçek kilisenin ortaya çıkışı

Günlerimiz İncil'deki kehanetlerde belirtilmiştir. Bugünkü özelliklerini taşıyan kilise

gerçek olan ve İncil'deki kehanetin gerçekleşmesi olarak ortaya çıkan gerçek kilise, gerçek kilisedir. Bu

Gerçek kilise, bugünkü gerçeğin özelliklerini taşıyıp sonuna kadar koruyabildiği takdirde sonuncu olacaktır.

İsa'nın dönüşü. Başka bir deyişle Tanrı Sözü'nün şamdanını tutmak, inanmak, itaat etmek ve yaymak

doğru.

Okumaya başlamadan önce sizi son bir dersle baş başa bırakıyoruz: İslam inancını temellendirme hedefi üzerine. Günümüzün gerçek kilisesinin, Kutsal Vasiyet'in yerine getirilmesi olarak ortaya çıktığı gerçeğinin samimi araştırmacıları kehanetlerde, işaret edilen gerçeklerin doğrulanmasını sağlayacak unsurların sağlanması gerekmektedir. Ö Yahudi olmayanlara gönderilen müjde olarak bilinen Luka kitabı da bu öğretiyi izler. Yazarın kendisi başlangıçta şunu belirtiyor: "Dolayısıyla pek çok kişi bu hikayenin anlatımını düzene koymaya girişti. o zamandan beri tanık olanların bize aktardığı şekliyle aramızda gerçekleşen gerçekler başlangıçta ve sözün elçileriydiler, bunları size anlatmak da bana uygun göründü, Ey muhteşem Theophilus, emrin üzerine, beni zaten her şey hakkında ayrıntılı olarak bilgilendirdin. prensip; Ta ki, zaten haberdar olduğunuz şeylerin kesinliğini bilirsiniz." (Luka 1:4). Biliniyor geçmiş nesillerin hatalarının açıklamalarını halk için kabul etmek kolay olsa da, Kahramanlarının şimdiki zamanda açığa çıkması her zaman tartışmalara neden olur. Ve öyle görünmüyor Bunu yapanlar için, eylemlerinin motive edildiği yönündeki imalardan kurtulmanın bir yolu var. kişisel farklılıklar nedeniyle. Ancak eylemin arkasındaki itici güç, eyleme geçme arzusu olduğunda Samimi olanın imanını netleştirip tesis etmesi halinde, sonuç Allah'a bırakılır. geçmiş nesillerin cesur hizmetkarları.

Elçilerin ve peygamberlerin kaydettiği kutsal tarihte, Tanrı'nın onları esirgemediği açıktır. erkeklerin itibarı. Eskiden hataları, hatta en kutsal olanları bile, onları birer hata olarak gördüğünde tasvir ederdi. Gelecek nesilleri, insanlığın yolunu çevreleyen tehlikeler konusunda uyarmak ve uyarmak amacıyla kurtuluş. Musa kendi neslinde İsrail halkına günahlarını hatırlattı. Tanrı ona konuşmasını söylediğinde öfkesini kaybedecek ve kayaya çarpacak kadar onu kışkırttı. ona şöyle dedi: " Senin sözlerinden dolayı Rab bana kızdı ve bunu yapmayacağıma dair yemin etti. Şeria Irmağı'nı geçeceksiniz ve Tanrınız Rabbin miras olarak size vereceği verimli ülkeye giremeyeceksiniz" (Yas. 4:21). O zamanlar İsraililer zaten ruhi insanlardı ve onlara güvenmeyi öğrenmişlerdi. Moisés. Günahını Tesniye kitabına kaydettiği ve onu olduğu gibi bıraktığı için onu suçlamadılar. bizim için tanıklık. Ayrıca Musa'nın kardeşleri Harun ve Meryem de yaptıklarından dolayı onu suçlamadılar. hatalarıyla ilgili olarak bile (bkz. Sayı 12). Günahlarına tövbe ettiler ve sevinci Tanrı ile barışmak onlar için yeterliydi. Hatalarınızı kaydetmenin başkalarına faydası olsaydı, bunlar hâlâ eğer bu bir şekilde hemcinslerinin kurtuluşuna yardımcı olduysa ne mutlu. "Ve Musa yazdı Bu kanunu Rabbin ahit sandığını taşıyan kâhinlere, Levi oğullarına ve herkese verdi. İsrail'in büyükleri. Ve Musa onlara emredip dedi: Her yedi yılın sonunda, o vakitte. tahliye yılında, tüm İsrail'in ortaya çıkacağı Çardak Bayramı'nda belirlendi Tanrınız RAB'bin önünde, seçeceği yerde, bu yasanı bütün İsrail'in önünde, onların halkına okuyacaksınız. kulaklar. İçerideki insanları, erkekleri, kadınları, çocukları ve yabancıları toplayın. Öyle ki, işitsinler, öğrensınler, Tanrınız RAB'den korksunlar ve sakınsınlar. bu yasanın tüm sözlerini yerine getirin" (Tesniye 31:9-12). Tarihin anlatımında da görülen aynı prensip

Tanrı'nın halkının Tesniye'deki hataları bugün de geçerliliğini korumaktadır ve
Bu kitapta kaydedilen postmodern dini tarihin vahiyleri.

Bölüm 1

Tek ve tek gerçek kilise

Kutsal Kitap misyonunda kiliseden söz ederken bunu her zaman tekil olarak yapar. İsa'nın bahsettiği
Tek sürü halinde O'nun kilisesine: "Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var;
Bunları toplamam da bana yakışır; sesimi duyacaklar; tek sürü ve tek Çoban olacak."
(Yuhanna 10:16). Tanrı "her şeyi ayakları altına serdi ve O'nu her şeyin üzerine atadı.
Kilisenin başı. Bu O'nun bedenidir... Böylece şimdi kilise aracılığıyla Tanrı'nın çok çeşitli bilgeliği ortaya çıkıyor.
bilinsin" (Ef. 1:22, 23; 3:10). Allah bir takım mezhepleri tanımaz.
Mesih'in bedeni gibi uyumsuz inancıyla. Çünkü "tek inanç, tek vaftiz" olduğunu söylüyor
(Ef. 4:5). Bu, gerçek inancın temelini oluşturan tek bir doktrinler bütünüdür - şöyle açıklıyor: "Sen...
Tanrı'nın ailesi; Havarilerin ve peygamberlerin temeli üzerine inşa edilmiştir; İsa Mesih
baş köşe taşı" (Ef. 2:19-20). Başka bir deyişle, gerçek kilisede havarilerin ve
peygamberler öğretti. Çok sayıda İncil geleneğine ve yorumuna yer yoktur.
kilise dogmalarına dönüşen öğretilerinin özünü çelişiyor. Sadece bir kilise var
doğrudur ve yalnızca havarilerin ve peygamberlerin söylediklerine dayanan tek bir doktrini vardır.
İncil'de görüldüğü gibi yazdı.

Bölüm 2

Gerçek kilisenin ayırt edici özellikleri

Şabat'ın dinlenme günü olarak kutlanması

İlk kilise Yaradılışın altıncı gününde kuruldu. Mükemmel ve günahsız, Adam
(insan anlamına gelir) ve karısı Havva, ilk cumartesi günü Tanrı'nın verdiği kutsamayı aldılar:

"Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı... Ve Tanrı dedi: İnsanı kendi benzeyişimizde yaratalım, benzerliğimize göre... Ve Tanrı onları kutsadı ve Tanrı onlara şöyle dedi: Verimli olun ve çoğalın; ve dünyayı doldurun... Ve Tanrı yaptığı her şeyi gördü ve işte, her şey çok iyiydi; ve öğleden sonraydı ve sabah, altıncı gün...

Ve Tanrı yaptığı işi yedinci günde bitirince, yedinci günde herkesten istirahat etti. yaptığı iş. Ve Allah yedinci günü mübarek kıldı ve onu takdis etti; çünkü onun içinde dinleniyordu Tanrı'nın yarattığı ve yaptığı tüm işler. İşte göklerin ve yerin başlangıçları bunlardır. hizmetçiler." Gen. 1:1, 26, 28, 31; 2:2-4.

Adem ve Havva, Tanrı'nın yaptığını örnek alarak ilk Şabat günlerini kutladılar. "Çünkü belirli bir şekilde yedinci gün hakkında şöyle dedi: Ve yedinci günde Tanrı bütün işlerinden istirahat etti... Çünkü Tanrı'nın kendi işlerinden olduğu gibi, dinlenmeye giren de kendi işlerinden dinlendi." (İbranice. 4:4, 10).

O günden bu yana, günahın ortaya çıkmasından önce Şabat, Tanrı ile O'nun arasında bir anma haline geldi. insanlar. Yaklaşık 2.500 yıl sonra Tanrı Musa'ya parmağıyla tabletlere yazılan yasayı verdi. Taş, Yaratılış'a atıfta bulunarak cumartesi gününün dinlenme günü olarak kutlanmasının nedenini şöyle anlattı:

" Şabat gününü kutsal kılmak için anımsayın... Çünkü Rab gökleri ve yeri altı günde yarattı; deniz ve içindeki her şey ve yedinci gün dinlendi; bu nedenle Rab Şabat gününü mübarek kıldı ve onu kutsal kıldı." (Çık. 20:8-11).

Böylece, gezegenin tek sakinleri olan kutsal çiftten oluşan ilk kilise tapınıyordu. Cumartesi günü Yaratıcı. Başlangıçtan itibaren haftanın yedinci gününün kutlanması RAB'be adanan kişi, Tanrı'ya gerçek tapınmanın ayırt edici bir işaretiydi ve bunun bir sonucu olarak, gerçek kilise. Tanrı'nın yasayı Musa'ya ileticeği Sina'ya varmadan önce, O şunları gerçekleştirdi: Manna mucizesi, insanların o gün hasat etmesin diye Cuma günü iki kat verilmesi kutsal. Halkın Şabat günü O'na gelme konusundaki ısrarı karşısında Tanrı şöyle cevap verdi: "Emirlerimi ve kanunlarımı yerine getirmeyi ne zamana kadar reddedeceksin?... böylece halk yedinci günde dinlendi" (Çık. 16:28). Olanlar, İsraililerin Şabat'ı tutma görevlerini daha önceden bildiklerini gösteriyor emirlerin duyurulması. Musa'ya bilgisizliklerini iddia etmediler; daha doğrusu basitçe Yanlış yaptıklarını bilerek düzelttiler. Musa, Yaratılış kitabını yazarken şunu kaydetti: Tanrı'nın atası İbrahim hakkındaki tanıklığı: "O benim emirlerimi, kurallarımı tuttu, Kanunlarım ve kanunlarım" (Yaratılış 26:5). Bu da gösteriyor ki, günün öğretisi dinlenmek. Ve o da bunu Adem'den başlayarak nesiller öncesine uzanan ebeveynlerinden aldı.

Şabat öğretisi, prensipler ve örneklerle Adem'den gelenlere aktarıldı. Tanrı'nın yeryüzündeki altın ipliğini oluşturdu. Ve Allah Musa'ya, onun bu sözlerini kaydetmesini emretti. Bu ibadet her zaman O'nunla halkı arasında bir işaret, O'nun Yaratılış işinin,

dinlenme ve ruhsal yenilenme örneği: "İsrailoğulları bu nedenle Şabat gününü tutacaklar; nesiller boyunca kalıcı bir antlaşmayla Şabat'ı kutluyorlar. Benimle İsrail oğulları arasında bu olacak sonsuza dek bir işaret; çünkü RAB gökleri ve yeri altı günde yarattı ve yedinci günde dinlenip tazelendi" (Çık. 31:15-17). Yeşaya peygamber aracılığıyla, onun olmayacağına dair güvence verdi yalnızca İsraililer için değil, tüm insanlık için: "ve yabancıların çocuklarına RAB'be kulluk etmek ve RAB'bin adını sevmek için gelin; böylece kulların, Şabat gününü tutan ve ona saygısızlık etmeyen herkes ve Benim'e sarılan herkes Konserden sonra onları kutsal dağımda götüreceğim ve dua evimde kutlayacağım... çünkü Evime bütün insanların Dua Evi denecek" (Yeşaya 56:6, 7). Aynı zamanda şunları sağlar: Şabat gününün azizler tarafından sonsuza kadar kutlanacağına dair: "çünkü yeni gökler ve Yapacağım yeni ülke gözümün önünde olacak diyor RAB, seninki de öyle olacak gelecek nesiller ve adınız. Ve bir Yeni Ay Festivali'nden diğerine ve birinden diğerine böyle mi olacak? Bir sonraki cumartesiye kadar bütün insanlar önümde tapınacak, diyor RAB" (Yeşaya 66:22, 23).

Bu nedenle Şabat'a riayet edilmesi kesinlikle Ayırt edici bir özelliktir. her çağda gerçek kilise.

Emirlere itaat

Adem'in M.Ö. 4000 yıllarında yaratıldığına inanılıyor.

Cumartesi. Musa kanunu yaklaşık 2500 yıl sonra, MÖ 1450 civarında aldı. Bu nedenle açıktır Şabat'ın yazılı kanundan çok önce tesis edilmiş olduğunu.

Şabat, insanın düşüşünden önce tesis edilmişti. İncil'e göre kanunun olması gerekiyordu. "İhlallerden dolayı" ilan edildi (Gal. 3:19). Bu da bizi şu sonuca götürüyor:

Eğer insan günah işlememiş olsaydı, yasanın emirlerini şu şekilde sunmak asla gerekli olmayacaktı: yazı. Günahın önce insanın Tanrı'ya gönüllü itaati vardı; dekorasyon.

Bunun nedeni, Şabat gününün mükemmel bir şekilde kutlanması yoluyla insanın Yaratıcısıyla olan paydaşlığının sürdürüldü, O'nun karakterine dair bilgi derinleşti, O'nun sevgisinin asimile edilmesi mükemmeldi ve adam sadık kaldı. Böylece Şabat'ın amacı görülüyor ve şu pasaj daha iyi anlaşılıyor: Cumartesi insan için yaratıldı" (Markos 2:27).

Günahın ardından insanlar yavaş yavaş Şabat'ı tutmayı bıraktılar. Bu gerçek Emir mesajının tonunda üstü kapalı olarak şu ifadeler yer almaktadır: " Şabat gününü kutsal tutmak için hatırlayın" Örn. 20:8. Cennetin ışığının deposu olarak seçilen halk olan İsrail bile onu terk etmişti.

Tanrı'nın tasarımı Şabat gününün "kutsallaştırılması"ydı (Çık. 20:8). "kutsallaştırmak" sözcüğü kutsal kılmak anlamına gelir. Cumartesi ile ilişkili olarak, onu cumartesi günü için ayırma ihtiyacını gösterir. kutsal - ibadet yoluyla, dua yoluyla iletişim ve Tanrı'nın incelenmesi yoluyla Tanrı ile doğrudan temas için

İncil ve acı çekenlere yardım. Çünkü günahattan sonra Tanrı ile insan arasındaki bağlantı Mesih aracılığıyla yapılan ("Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez" - Yuhanna 14:6), Şabat'ın Bu, Mesih'le temas geçmek için ayrılan gündür. Eğer emirlere uyulsaydı, erkekler Kurtarıcıya uzaklaşmak yerine ona yaklaşmak. Tek bir putperest olmazdı. Ve için Mesih'le olan ilişkimiz değişecekti. Dolayısıyla Şabat'ın kullanılan bir araç olduğu görülebilir. İnsanları Kendisiyle ve Tanrı ile barıştırmak için O'nun aracılığıyla. Başka bir deyişle, size yardımcı olacak bir araç O'nun kanununa sadakat ve itaate yeniden giriş.

Şabat unutulduktan sonra adamlar, yapılması gereken noktaya doğru uzaklaştılar. Musa'nın zamanındaki yazılı haliyle yasaya vurgu yapılıyor. Pavlus bunun verildiğini söylüyor "çünkü günahlardan" (Gal. 3:19) böylece insanlar davranışlarının günahını da görsünler. bir Kurtarıcıya olan ihtiyacı gibi.

Düşüş yolunu sunuyoruz. İnsanın Tanrı ile barışma sürecinde, tam tersini yapması gerekir. Mesih'e iman sayesinde insanın yüreği tövbe eder ve mümin yenilenir. "Öyleyse eğer biri Mesih'teyse, o yeni bir yaratıktır; eski şeyler zaten Geçtiler; işte, her şey yenilendi" (II Korintliler 5:17). Mesih'in iradesiyle bağlantılı olan gücüyle insan, emirlere itaatle dolu bir hayat başlar. "İmanla... yasayı koyarız" imanlının yüreği (Romalılar 3:31). Bu, yeni antlaşmanın gerçekleşmesidir. "İşte günler gelecek" diyor Tanrım, içinde... Yeni bir antlaşma kuracağım... çünkü bu, onlardan sonra yapılacak olan antlaşmadır. günlerde İsrail halkını idare edeceğim, diyor Rab: Kanunlarımı onların anlayışlarına ve anlayışlarına koyacağım. Yüreğimle yazacağım; ve ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar" (İbraniler 8:8-10). Öyleyse, Tanrı'nın halkının ayırt edici bir özelliği O'nun emirlerine uymaktır.

İsa'nın imanı

İsa şöyle dedi: "Bensiz hiçbir şey yapamazsınız" (Yuhanna 15:5). Kanun itaati gerektirir; ama bu insan kendi başına veremez. Ancak Mesih'in yardımıyla her şey mümkündür. O'na verildi "gökte ve yeryüzünde tüm güç" (Mat. 28:18). Ve bizi şöyle davet ediyor: "Gücüme sahip çıkın ve benimle barış yap" (Yeşaya 27:5). Pavlus, "Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim" dedi. Adam çaresiz, zayıflığının farkında olan, İsa'ya yaslanan, her zaman Tanrı'ya itaat edecektir. Bunda Bu satırda gerçek inananlar şöyle diyebilirler: "Kendimle büyük bir memnuniyetle övüneceğim. Öyle ki, Mesih'in gücü içimde yaşasın. Bu yüzden zayıflıklardan zevk alıyorum hakaretler, ihtiyaçlar, zulümler, sıkıntılar, Mesih'in sevgisi uğruna. Neden ne zaman Zayıfım, öyleyse güçlüyüm" (II Korintliler 12:9, 10).

İnsanı Mesih'e bağlayan ip imandır. İnsan tarafından dokunmadı. "tarafından kurtarıldın inanç yoluyla; ve bu senden gelmiyor; bu Tanrının bir hediyesidir. Kimse övünmesin diye işlerden gelmiyor." (Efesliler 2:8,9). İnanç satın alınamaz; Mesih'in üzerimizde uyguladığı çekime verdiğimiz yanıtıdır.

Çarmıhın sonsuz fedakarlığında tüm hatalarımı ve hatalarımı ortadan kaldırdı; O'nda çarmıha gerildim, ben temsil edildi. Hatalarımın bana getirdiği ölüm ("günahın ücreti ölümdür") ödedi ve bana yaşam verdi (karşılıksız armağan, Mesih İsa aracılığıyla sonsuz yaşamdır - Romalılar 6:23). Bunların hepsi çünkü O beni seviyordu. Ve "Bana yaptığı tüm iyiliklere karşılık Rabbime ne vereceğim? Kurtuluş kâsesini alıp Rab'bin adıyla çağıracağım" (Mez. 116:12, 13). Mutlu bir şekilde Bana sunulan lütfu ve merhameti kabul edeceğim ve tek varlığım olarak Mesih'e bağlanacağım. cennette bir yer edinmenin garantisidir.

İnanç "ortaya çıkar"; Allah bunu kalplerimize yerleştirmiştir. O'nun bunu nasıl yaptığını bilmiyoruz ve bilmemize de gerek yok bilmek. "Rüzgâr dilediği yerden eser, sesini duyarsınız ama nereden geldiğini, nereye gittiğini bilmezsiniz; ruhtan doğan herkes de öyledir" (Yuhanna 3:8). Tanrı'nın ruhu her zaman iş başındadır vicdanlarımız. Veya mecazi anlamda söylemek gerekirse, "kalplerimizde hareket ediyor" İyi haberden oluşan müjdede açıklanan Mesih sevgisiyle bizi etkiliyor O'nun kurtuluşu ve lütfuyla. Bu güçlü eyleme direnmezsek içimizde iman bitkisi doğacak. "Çünkü Mesih'in sevgisi bizi buna zorluyor" (II Korintliler 5:14).

Tanrı'nın içimizdeki ilahi işleyişinin sonucu olan bu iman sayesinde, Mesih'in yardımıyla tüm ayartmaların üstesinden geleceğimizi ve O'na itaat edeceğimizi emirler. Hiçbir şey onu durduramaz. Şöyle dedi: "Koyunlarım sesimi duyuyor ve biliyorum Onlar beni takip ederler ve ben onlara sonsuz yaşam veririm, asla yok olmazlar ve kimse onları cehennemden alamaz. Ellerim" (Yuhanna 10:27, 28).

Gerçek iman, İsa Mesih'in bu Dünyadaki hac yolculuğu sırasında ortaya çıktı. Bu hediye alan herkes sadece Efendi ve Kurtarıcı'nın yaşamını yeniden canlandırarak kendi başına. Elçi Pavlus yukarıdakilerle aynı doğrultuda şunları söyledi: "Şu anda yaşadığım hayat Ben Tanrı'nın Oğlu'na olan imanım sayesinde yaşıyorum" (Gal. 3:20). Gerçek iman İsa'nın imanıdır .

Tanrı'nın bir armağanı olan İsa'nın iman, gerçek kilisede her zaman mevcut olan temel bir unsurdur. Çünkü "İman olmadan O'nu memnun etmek imkansızdır" (İbraniler 11:5). Ve Tanrı'nın kilisesi O'nu memnun eden şeyi yapar. Ancak Kutsal Yazılar "O'nun emirlerini yerine getirdiğimizde... O'nun gözünde hoş olanı yapmış oluruz" der. görme" (1 Yuhanna 3:22). Bu nedenle iman sayesinde kilise emirleri yerine getirir. Dolayısıyla Vahiy metni, meleğin şöyle dediği yer: "İşte evliyaların sabrı; işte emirleri yerine getirenler Tanrı'ya ve İsa'ya iman" (Kıyamet 14:12). Gerçek kilisenin şu özelliği vardır: " Tanrı'nın emirleri ve İsa'nın imanı."

İncil'in son kitabı hâlâ son günlerin kilisesinin bir kiliseye indirildiğini bildiriyor.

Geçirdiği zorlu sınavlarda meydana gelen birçok kayıptan sonra geriye kalan sadık kesimin kurtuluşu olacak.

kehanetlere özel. "Ejderha öfkeleni... ve soyunun geri kalanına savaş açmaya gitti.

Tanrı'nın emirlerini yerine getiriyorlar ve İsa'nın tanıklığına sahipler." "İsa'nın tanıklığı

peygamberlik ruhu" (Va. 12:17; 19:10). Dolayısıyla kehanet armağanının zamanın sonuna kadar

gerçek kilisede tezahür edecek. Bu, dünyaya anlamını sunacağı anlamına gelir.

Daniel ve Vahiy kitaplarından kehanetler. Daniel hakkında şöyle deniyor: "Bu sözleri kapatın ve bunu mühürleyin.

kitabı" (Dan. 12:4). Vahiy kitabında kitap açılıyor: "Ve onu sağ elinde taht üzerinde otururken gördüm.

tahtta içi ve dışı yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap vardı... ve baktım ve gördüm... bir Kuzu... ve

gelip kitabı aldılar... ve... Kuzu'nun önünde secdeye kapandılar... şöyle dediler: Sen... açmaya layıksın...

mühürler" (Va. 5:1-9). Vahiy'de Daniel'in kehanetleri açıklanıyor. Bu zaten görülebilir

kitabın girişi: "Tanrı'nın kendisine göstermesi için verdiği İsa Mesih'in Vahiyları..." (Kıyamet 1:1).

Aynı ayette, yeryüzünde kendilerine ışığın vahyedileceği seçilmiş bir topluluğun varlığına da dikkat çekilmektedir:

"Tanrı O'na, yakında gerçekleşmesi gereken şeyleri kullarına göstermesi için verdi."

Bu nedenle, son günlerin gerçek kilisesi, cennet tarafından kabul edilmeye yetkilendirilen tek kilisedir ve

bu nedenle Daniel ve Vahiy kitaplarının tüm anlayış ışığını dünyaya sunun.

Dolayısıyla gerçek kilisenin bir özelliği, kehanetlere dair bir anlayışa sahip olmak ve bunu yaymaktır.

Daniel ve Vahiy kitaplarından.

Her biri biraz ışık alan, dağılmış farklı gruplar var; ama bu kilise için

Tanrı'nın bu insanlık nesline yönelik tüm ışığı verdiği seçilmiş kişi. İletişim var

melekler aracılığıyla cennetle bu kilise arasında sabittir. Bu gerçek yüzyıllardır kehanet ediliyordu

geçmiş: "Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek, ihtiyarlarınız rüya görecek,

gençler vizyonlar görecek. Ve o günlerde hizmetkarların ve cariyelerin üzerine de döküleceğim.

ruh" (Yoel 2:28, 29). Bu vaadin pek çok kişi tarafından yakın zamanda yerine getirileceği görülüyor

gelecek. Ancak bunun şimdi kendi deneyimiyle gerçekleşmesi gerçek kilisenin ayrıcalığıdır.

Özet:

Özetle, Tanrı'nın gerçek kilisesi on kişiyi korumakla karakterize edilir.

Şabat dahil Tanrı'nın emirleri; İsa'nın imanı; ve kehanet armağanı - anlayışı

son neslin tarihinde gerçekleşecek olanlar da dahil olmak üzere Daniel ve Vahiy kehanetleri

insanlığın, Mesih'in ikinci gelişinden hemen önceki zamana kadar.

Bölüm 3

Yüzyılların "altın ipliği"

Gerçeğin ışığını içeren şamdanı kullanma görevinde farklı eller birbirini takip etti İnsanların "ayakları için çıra, yolları için ışık" olan Söz'ün (Mez. 119:105). Onlar Kendi zamanlarına uygun ilahi hakikati dünyaya aktarmakla görevliydi. Nesiller boyunca "altın iplik" oluşturdular.

Başlangıçta Adem'in iki oğlu vardı. İçlerindeki kafir (Kabil), salih Habil'i öldürdü. Ö Adem'in bir sonraki oğlu, Enos'un doğduğu Şit'ti; "Sonra şu kişinin adını çağırma başladı: RAB" (Yaratılış 4:26). Onun soyundan gelenler arasında bir peygamber olan ve "yürüyen" Hanok da vardı. Tanrı ile" (Yaratılış 5:24; Yahuda 1:14). Büyük torunu Nuh'a yıkımla ilgili vahiy emanet edildi tufan suları aracılığıyla dünyayı yok etti (Yaratılış 6:8, 9, 13-17). Tanrı ona şöyle dedi: "Kendimi seninle pekiştireceğim. antlaşma" (Yaratılış 6:18). Nuh'un üç oğlu vardı: "Sam, Ham ve Yafet" (Yaratılış 5:32). İbrahim aitti Nuh'un onuncu nesli, Sam soyundandır. Tanrı onu, Kendi emanetinin emanetçisi olarak onurlandırmıştır. İnsanlığa şunu vaat ediyor: "Yeryüzünün bütün aileleri senin sayende kutsanacak" (Yar. 12:3). Onun hakkında şöyle denilir: "İbrahim sözümü dinledi ve emrimi yerine getirdi. emirlerim, kanunlarım ve kanunlarım" (Yaratılış 26:5).

Gerçek kilise zaman içinde her zaman aynı olmadı. Seçilenler bunu yapmadığında Ebeveynlerinin örneğini takip ettiler, başkaları sorumluluk aldı. İbrahim İshak'ın babası oldu Esav ve Yakup'un babası oldu. İlahi öğretilere göre, ilk doğan (en büyük oğul) Ailenin manevi mirası, çevrimiçi dünya için ilahi ışığın deposu haline geliyor ardışık. Ancak Esav, ilk oğul olmasına rağmen "doğuştan gelen hakkını küçümsedi" (Yar. 25:34). Böylece kutsama Yakup'a iletildi ve daha sonra adı İsrail olarak değiştirildi. (Tekvin 32:28). Onun soyundan gelenler daha sonra birçokları için hakikatin emanetçileri oldular. yüzyıllar.

Davut'un hükümdarlığından sonra İsrail iki krallığa bölündü: Güneydeki krallık, kabileleri bir araya getiriyordu. Yahuda ve Benyamin ve kuzeydeki kabile, diğer on kabileyle birlikte (I.Krallar 12). Kuruluşunun hemen ardından krallıktaki kuzey kabileleri Tanrı'dan irtidat ederek "iki altın buzağıya" tapınmaya yöneldiler (I. Krallar. 12:28). Tanrı'nın bilgisi güney krallığı tarafından korunmaya devam etti. Beri Yahuda kabilesinin sayısı daha fazla olduğundan güney krallığının vatandaşlarına atıfta bulunulmaya başlandı. "Yahudiler" adı, İsa'nın doğuşuna kadar yüzyıllar boyunca süren bir mezheptir.

Sonra, "Tanrı eski zamanlarda ve birçok şekilde atalarla konuşmuş, peygamberler aracılığıyla", sonunda ışığı Kişi olarak kilisesine, "Oğul aracılığıyla" Rab İsa Mesih aracılığıyla gönderdi. (İbraniler 1:1). Ancak seçilmiş insanlar ışığı reddetti. Yahudiler O'nu "haksızların eliyle" çarmıha gerdiler Romalılar (Elçilerin İşleri 2:23) ve "Kudüs'teki kiliseye; ve hepsi dağılmıştı." (Elçilerin İşleri 8:1). Işığı kendi topraklarından kovdular ve o, onu kalplerinde memnuniyetle karşılayanlarla birlikte gitti. İsa'nın havarilerinin papazlık yaptığı Hıristiyan kilisesi. Bir zamanlar seçilen insanlar artık kilise değildi doğru. Onun yerine bir başkası yetiştirilmişti. Bunun kanıtı olarak havariler şunları söyledi: Yahudi liderlere: "Nasıralı İsa Mesih... siz inşaatçılar ve inşaatçılar tarafından reddedilen taştır. köşe başına konuldu. Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur" (Elçilerin İşleri 4:10-12).

İlk kilise örneğinde, Tanrı'nın seçtiği kişinin Tanrı'ya güvenmediğini anlıyoruz. üye sayısı en fazla olduğu gibi yöneticilerin de desteğini alamamıştı. Olanların "kalabalığı" Pentekost'tan önce üst kattaki odada toplananların sayısı "yüz yirmi kişiye" ulaşmamıştı (Elçilerin İşleri 1:15). Senin üyeler "bu dünyanın çöpü" ve "herkesin pisliği" olarak görülüyordu (I Korintliler 4:13). Ancak Dünyanın ona karşı duyduğu küçümsemeye rağmen, cennet tarafından vahiy ile onurlandırıldı. ilahi iradenin gereği idi ve ışığı kabul etmek, tescil ettirmek ve duyurmak ona kalmıştı.

Her ne kadar gerçek kilise bu kadar yüksek bir ücretle kayırılmış olsa da, kutsal tarih birbirini izleyen dönemlerde bununla ilgili hüznü bölümler kaydeder. Bir süre yürüdüktan sonra defalarca Bir süre sonra seçilen kilisenin liderleri alınan ışığa itaat ederek şu noktaya ulaştılar: gökten gönderilen bazı ışığı reddedin.

Tanrı onları görmezden gelip önce başkalarına verdiği için miydi? Cemaatin üyeleri ya da sadece dünya sevgisi onları göremeyecek kadar kör ettiği için. İlahi söze itaat etmeye daha fazla ilgi gösterecekler de sonuç aynıydı: Işığı reddettiler, Elçileri cemaatlerinin dışında tuttular, onlara zulmettiler ve (eğer bu onların tercihiyse) öldürdüler. izin verilmiş). Reddedilme sonucunda kucaklaşanlar ile iç içe geçenler arasında bir iç kopuş süreci yaşandı. diğerleri ise ışığı reddederek iki ana hatlı blok oluşturdu. Daha sonra olgunlaştı açık ayrılık.

Sonuç olarak iki kilise ortaya çıktı: İlki cennetin ışığını reddetti. erkekler tarafından savunulan ve sürdürülen din biçimlerini, kilisenin altyapısını sürdürdü ve Halkın çoğunluğunun kontrolü. İkincisi, zulüm gören ve karar vermekten dışlananlar tarafından oluşturulan Dünyevi avantajlar olmadan ve çok az veya hiç altyapı olmadan, alınan ilahi ışığa itaat edin. Ancak cennetin ışığından yararlanınca daha fazla ışıkla tercih edildi ve yeni ışık oldu. zamanına uygun ilahi hakikatlerin deposu. Zulüm yapan kilise oldu Tanrı'nın gözleri, diğer pek çok çağdaş dini yön arasında sadece bir tanesidir; sırasında zulüm gören kadının, O'nun rehberlik işinde "altın ipliğini" sürdürmek için O'nun tarafından kullanıldığı sürekli O'nun hizmetkarları ve kuşaklar boyunca İsa Mesih'in olduğu gibi gerçeği duyuruyorlar.

Yukarıda açıklanan ilkenin ışığında, kilise irtidat yoluna girdiğinde, Allah, peygamberler aracılığıyla, eğer kendisi düzelmezse, onun yerine geçecek bir başkasının çıkacağını bildirmiştir. Bu gerçek, gerçek kilisenin bir sonraki bölümde göreceğimiz başka bir özelliğine işaret etmektedir.

4. Bölüm

İncil'deki kehanetteki gerçek kilise

Tanrı'nın seçilmiş halkı ısrarla O'nun isteğine karşı isyan ettiğinde, Kendi yollarını izleyerek, O'nun yerine başka birinin seçileceğini kehanet etti. Seçilmiş artık öyle değil; yeri başkasına verildi.

Saul, İsrail kralı olarak konumuna layık olmadığını ona isyan ederek gösterdiğinde Tanrı'nın isteği üzerine, peygamber Samuel ona şunları söylemek için gönderildi: "Çünkü sen Tanrı'nın sözünü reddettin. RAB, RAB senin İsrail'e kral olmanı reddetti. Ve Samuel ona döndüğünde Eğer gidersen, seni pelerininin kenarından yakalayıp yırtar. Sonra Samuel ona şöyle dedi: RAB yırttı İsrail Krallığı bugün senindir ve onu senden daha iyi olan komşuna vermiştir" (1 Sam. 15:26-28). Böylece yeni kralın gelişi duyuruldu. Kısa bir süre sonra Tanrı, Samuel'e kendisini meshetmesini söyledi. David. "RAB Samuel'e şöyle dedi: Ben onu reddettiğimde Saul için ne zamana kadar üzüleceksin? İsrail'e hükmetmiyor musun? ... Seni Beytullahimli Yesse'ye göndereceğim; çünkü ben senin çocuklarının arasındayım kendisine bir kral verildi... sonra Samuel yağ kabını aldı ve kardeşlerinin ortasında onu meshetti; Bu, O günden itibaren RAB'bin ruhu Davut'un üzerine indi" (1 Sam. 16:1, 13).

Kutsal Kitap tarihi boyunca Tanrı'nın halkıyla bu şekilde ilgilenme biçiminin devam ettiği görülmektedir. değişmedi. İsrail halkının çaresiz bir isyana ve dinden dönmeye sürüklendiğini görünce ilham verdi. Hezekiel, Mesih'in hizmeti aracılığıyla onun düşüşünü ve Hıristiyan kilisesinin ortaya çıkışını kehanet edecek. Burada kehanet: "Ve sen, günü aşırı kötülük zamanında gelecek olan Isarel'in dinsiz ve dinsiz prensi; Rab Tanrı şöyle diyor: Tacı çıkar ve tacı kaldır; bu aynı olmayacak; yüceltir alçakgönüllü ve gururluları alçakgönüllü kılar. Tersine çevireceğim, ters çevireceğim, ters çevireceğim ve bir daha olmayacak, ta ki Hak sahibi olana gelsin, ben de onu ona vereceğim" (Hez. 21:25-27).

Ve yeni kilisenin ortaya çıkma zamanı, yani Mesih'in hizmetinin başlangıcı kehanette özellikle belirtilmiştir. Daniel 8:14'te şöyle yazıyor: "İki bin üç yüz akşama kadar ve sabah kutsal yer temizlenecek." İlk başta, peygamber vizyonu aldıktan hemen sonra, "hiçbir şey yoktu. kim anladıysa" (8:27). Fakat kısa bir süre sonra Cebrail melek gönderilip şöyle açıklandı: şöyle diyor: "Halkınızın ve kutsal şehriniz için yetmiş hafta belirlendi... bilin ve

şunu anlıyor: Yeruşalim'i onarma ve inşa etme emrinin ortaya çıkışından, meshedilmiş olan Prens'e kadar, yedi haftalar, altmış ve iki hafta" (Dan. 9:24, 25). Restorasyon ve yeniden inşa emri Zaman saymanın başlangıç noktası Kudüs'tü. Kararname ile yerine getirildi Artaxerxes'in, MÖ 457'de. O zamandan bu yana, altmış dokuz haftalık yıl (7 + 62 - ayet 25) veya Mesih gelinceye kadar 483 yıl geçecekti. "Meshedilmiş" kelimesi açık bir referanstır. Mesih'in vaftizi sırasında meydana gelen kutsal ruhla meshedilmesi: "İsa vaftiz edildiğinde, Hemen sudan çıktı ve işte, gökler O'na açıldı ve Tanrı'nın ruhunun güvercin gibi indiğini gördü. ve O'nun üzerine geliyor" (Matta 3:16). MÖ 457'den itibaren 483 yılı sayarsak MS 27 yılına ulaşıyoruz. Mesih ruhu aldı ve hizmetine başladı.

Daniel'e şunlar söylendi: "Halkın ve kutsalların için yetmiş hafta belirlendi. şehir". İsrail'in hala halk olarak kabul edildiği döneme karşılık geliyorlar seçilmiş. Toplamları 490 yıla (70 hafta x 7 gün) ulaşır. Bizi MÖ 457'den MS 34'e götürüyorlar. Bu yıl içinde, Yahudiler havariyel kilisenin papazı Stephen'ı taşıdılar. Sonra "o gün bir Yeruşalim'deki kiliseye karşı büyük zulüm; ve hepsi topraklara dağılmışlardı. Yahudiye ve Samiriye, elçiler hariç... fakat dağılmış olanlar her yere gittiler sözü duyuruyor" (Elçilerin İşleri 8:1, 4). Müjde artık Yahudilerle sınırlı değildi. Senin zaman seçilmiş bir halk olarak bitti.

Yahudi kilisesinin yerini havariler aldı. O zamandan beri, verilen sözleri okurken Okuyucular, Eski Ahit'te İsrail'in soyundan gelenlere uygulanmadığını düşünmelidir İsrailoğullarının kanından değil, müjdeye inananların kanından. Çünkü Pavlus'un ilham aldığı gibi şunu yazın: "Çünkü dıştan Yahudi olan kişi Yahudi değildir, dıştan Yahudi olan da sünnetli değildir. etinde. Ama o, içsel olan bir Yahudi'dir ve sünnet, yürekte, ruhta olandır" (Rom. 2:28, 29). "Çünkü İsrail'in tamamı İsraili değil; ne de İbrahim'in torunları oldukları için değiller tüm çocuklar... yani, Tanrı'nın çocukları olan beden çocukları değil, vaadin çocuklarıdır torunları sayılır" (Romalılar 9:7, 8). Başka bir deyişle çocuklar, verilen sözlere inananlardır. Tanrı İsa Mesih'te yarattı.

Tanrı, kilisenin yüzyıllar içinde hiziplere bölüneceğini de kehanet yoluyla önceden bildirdi. sonraki zamanlarda ve gelecek zamanda bir kilisenin ortaya çıkışı, doğru. Mektupta, hâlâ havariyel kilisenin zamanlarında irtidat başlangıcına atıfta bulunuluyor. Kıyametin ilk kilisesi şunları söyledi: "Ama bu sana karşı, çünkü sen ilk aşkını terk ettin. Bu nedenle nereden düştüğünüzü hatırlayın, tövbe edin ve ilk işleri yapın; değilse, Tövbe etmezsen, birazdan yanına gelip şamdanını yerinden çıkaracağım" (Va. 2:4, 5). Ö Elçi Pavlus, (MS 66 yılında meydana gelen) şehitliğinden sonra, dinden dönmenin dünyaya gireceğini duyurdu. kilise: "Çünkü şunu biliyorum ki, benim gidişimden sonra aranızda vahşi kurtlar girecek, sürüyü affetmeyecekler. Ve aranızdan konuşacak adamlar çıkacak

kötüdür, öğrencileri peşlerinden sürüklemek için" (Elçilerin İşleri 20:29, 30). Sanki aynı konuşmada Mürtedin motivasyon nedenini göstermek isteyerek, mürtedlerin aksine kendi tavrını ortaya koydu.

Onun takipçileri olduğu iddia edilen sahte öğretmenler ortaya çıkacaktı: "Ben kimsenin gümüşüne ya da onun parasına göz dikmedim. ne altın ne de giysi" (Elçilerin İşleri 20:33).

Pavlus tektanrıcılığı öğretti. Havarisel kilisenin inancını ilan ederek şunları söyledi:

safılık: "Çünkü hem Cennette hem de Yerde kendilerine tanrı diyenler olmasına rağmen

(birçok tanrı ve birçok efendi olduğu gibi) bizim için tek bir Tanrı vardır, Baba" (I Korintliler 8:6).

Ancak ölümünden kısa bir süre sonra insanlar ayaklanıp "üçleme" inancını ilan ettiler.

O zamanlar bilindiği gibi köken tartışmasız bir şekilde pagandı. Katolik Kilisesi, bunun varisi

diğer tüm öğretilerini teslis ilkesine dayandırmaktadır (Kaynak: Katolik İlmihali). Dolayısıyla eğer

havarisel kilisenin devamı veya doğrudan manevi kökeni olduğunu iddia etse de, şunu görmektedir:

aslında o, "kurtlar... ve

öğrencilerini kendilerine çekmek için sapkın şeyler söylüyorlardı" (Elçilerin İşleri 20:29, 30); olanlar

Elçi Pavlus'un Tanrı'dan esinlenerek inşa ettiği gerçeği yok etmeye çalıştılar. Şurada:

Kimsenin gümüşüne, altınına ya da giysisine göz dikmeyen elçinin tutumunun tersine, onun

liderler o kadar çok altın, gümüş ve pahalı kıyafet biriktirdiler ki,

Bu kiliseyle ilgili vahiy: "mor ve kırmızı renkte giyinmişti, altın ve gümüşle süslenmişti.

değerli taşlar ve inciler vardı ve elinde iğrenç şeyler ve pisliklerle dolu altın bir kase vardı.

fahişeliğinden" (Va. 17:4).

Vahiy'de önceden bildirildiği gibi, sapkın grubun şamdanı elinden alındı. Bu şekilde anlaşılıyor

Çünkü ışığı taşıyan şey şamdandır. Ve manevi anlamda Kutsal Kitap "ayaklarımızın lambasıdır...

ve yoluma ışık" (Mez. 119:115). Sözün gerçeğini reddederek (tek tanrıcılık - bir

Pavlus tarafından öğretilen Baba Tanrı) ve bunun yerine bir insan teorisi (üçleme) koydular, onlar

Karanlığı aydınlığa tercih ederek, gönüllü olarak nur şamdanını koynundan çıkardılar. Ve o gitti

kilisenin gerçeğe sadık kalan, azınlığı temsil eden ve

yüzyıllarca acımasızca zulme uğradı.

Bu doğrultuda, Kuzey İtalya'daki Waldocular'ın kiliseleri,

Kuzey Afrika kiliseleri , ve orada burada başka halklar, sadık havarisel kilisenin kalıntıları. Senin

Kıyametin ikinci kilisesi İzmir'in kehanetinde varlığına işaret edilmişti. Mektubun sözleri

sapkın grubun üyelerinden (çoğunluktan) aldıkları hakaretleri, zulümleri ve

saf gerçeğe olan inançlarını sürdürmek için karşılaştıkları tehlikeler. Onlar dünya mallarında fakirdiler.

ama inanç açısından zengin. İsa şöyle dedi: "İşlerinizi, sıkıntılarınızı ve yoksulluğunuzu biliyorum (ama siz zenginsiniz) ve

Yahudi olduklarınızı söyleyip Yahudi olmadıkları halde Şeytan'ın sinagogu olanların küfürüdür. Hiçbir şeyden korkma

acı çekeceğiniz şeyler... Ölene kadar sadık kalın, ben de size yaşam tacını vereceğim" (Va. 2:9, 10).

Sadık kiliseler karanlıkta kaldı, ancak

Katolik kilisesi ve birçoğu, Dünya'daki ışık tamamen sönecekmiş gibi görünene kadar teslim oldu. Kehanet Vahiy'in üçüncü kilisesi bu zamanı tasvir ediyor. Geriye kalan az sayıdaki sadık kişiye yazmak ve tapınma gibi Katolik yargıçlarının Kutsal Kitap'a aykırı öğretilerini kabul etmemeleri konusunda onları uyarmak İsa, diğer putların (resimlerin) yanı sıra şunları söyledi: "Yaptıklarınızı biliyorum; yaşadığınız yer, Şeytan'ın tahtı ve sen benim adıma sınıksız sarılıyorsun ve inancımı inkar etmiyorsun... ama sahip olduğum birkaç şey var sana karşı çünkü Balak'a atmayı öğreten Balam'ın öğretisini izleyenler var. putperestlik kurbanlarını yemeleri için İsrailoğullarının önüne tökezleme taşları koydular ve fahişelik yapıyorlar" (Va. 2:13, 14).

Peygamberliğin ortasında İsa, Tanrılara karşı savaşaacağı zamanın yaklaştığını duyurur.

Katolik kilisesinin hataları: "Onlara karşı ağızımın kılıcıyla savaşaacağım" (Kıyamet 2:16).

O zaman Tanrı, egemen kilisenin içinden bile karar verecek sadık hizmetkarları dirilttiğinde oldu.

İnsanların öğretilerinden ve geleneklerinden kopun ve toplumu yeniden düzenlemek amacıyla bir protesto yayınlayın.

kilise. Bu eserdeki asıl isim hiç şüphesiz Alman keşiş Martin Luther'dir.

Gerçeği savunmak için Roma hiyerarşisinin tüm öfkesiyle yüzleşti: "Adil olan imanla yaşayacaktır" ve

Kilisenin o zamanlar öğrettiği gibi kefaretilerle ya da hoşgörü satın alarak (Romalılar 1:17). Ö

Reformun dönüm noktası MS 1517 yılındadır. Yani kilisenin hataları güçlüydü

Luther tarafından ustaca kullanılan Tanrı Sözü'nün kılıcıyla savaşıldı (İbraniler 4:12) ve birçokları

ilkesini benimseyerek kendilerini yalnızca insani otoriteye dayanan pek çok batıl inanç ve ritüelden kurtardılar.

Protestan "sola scriptura" (inanç ve uygulama kuralı olarak yalnızca İncil ve İncil). Ardından

Tanrı'nın kulları olan Protestanlık, farklı kuşaklarda gerçekleri yeniden ortaya koymak için çalıştı.

İncil'i incelerken ve Katolikliğin hatalarını tespit ederken. Birçok

O zamandan bu yana mezhepler ortaya çıktı ve bunların tümü genel mezhep altında gruplandırıldı.

Protestanlara mesajlarındaki baskın hatalara karşı "protesto" tonu verildi. Bahsedilen

bazı isimler: "Diğerlerinin yanı sıra Lutherci, Anabaptist, Baptist, Metodist".

Gösterilen çabalara rağmen egemen kilise yapılan tüm girişimlere direndi.

onu ıslah etmeye çalıştı ve hatalarında kaldı. Bu, İsa tarafından şu ifadelerle bildirildi:

Kilisenin, o zamanlar İsrail'in eski kralı Ahab'ın karısı İzebel ile mecazi olarak karşılaştırılması

Aynı zamanda kraliçe ve Baal'e tapan fahişe. Kullarına hitaben şöyle dedi: "Ben

Kendisine peygamber diyen Jezebel'in kullarımı eğitmesine ve kandırmasına izin verdiğinizde size karşı çıkıyorsunuz.

fuhuş yapsınlar ve putperestlik kurbanlarını yesinler" (Kıyamet 2:20).

Daha sonra, hoşgörü yoluyla üstünlüğün tadını çıkardığı uzun zamandan bahsediyor.

ilahi: "Onlara fuhuşlarından tövbe etmeleri için zaman verdim; ve tövbe etmedi" (Apoc.

2:21). Tarihe göre Roma, MS 538'den itibaren 1260 yıl hüküm sürdü.

İmparator Justinianus MS 1798 yılına kadar Roma piskoposunu kilisenin başına atadı.

Napolyon Bonapart'ın kuvvetlerinden General Bertier, 1920'de ölen Papa IV. Pius'u hapse attı. sürgün. Onun çöküşü de İsa tarafından önceden bildirilmişti: "İşte, onu bir yatağa yatıracağım ve onunla zina ederse, yaptıklarından tövbe etmedikçe büyük bir bela gelecektir. Ve öldüresiye öldüreceğim çocuklarına ve tüm kiliseler zihinleri ve kalpleri araştırmanın benim olduğumu bilecek. VE Her birinize yaptığı işlere göre vereceğim" (Va. 2:23).

İsa daha sonra o zamanlar kendini özgürleştirmeye çalışan sadık Protestan kilisesine seslendi. Katolik kilisesinin öğrettiği hatalardan ve geleneklerden şöyle söz ediyor: "Ama size ve diğerlerine söylüyorum... Bu öğretiye sahip olmayanlar... sizde olana, ben gelene kadar sıkı tutunun" (Va. 2:25).

Her ne kadar Protestanlar bazıları için Tanrı'nın Dünya üzerindeki altın ipini takip etmiş olsalar da Zamanla başladıkları iyi işi durdurdular. Reformun en büyük başarısızlığı onu durdurdu. reform. Eğer ileri gitselerdi, teslis inancı gibi birçok yanılığın vazgeçmiş olacaklardı. diğerlerinin yanı sıra, havariyel kilise zamanlarında dinden dönmenin kökeni.

Protestanların Kutsal Yazıları araştırmak ve onlara itaat etmek konusundaki başlangıçtaki istekliliğine ve imanının sadeliği İsa şöyle demişti: "Ne varsa, ben gelinceye kadar bekle" (Va. 2:25).

Ancak ilk reformcuların ardından gelen nesiller bu tavsiyeye kulak vermediler. Tam kararında Papalığın düşüşüne ve bununla birlikte zulmün sona ermesine tanık olunan, bir zamanlar saf olan kilise dünyevi uygulamaları özümseyerek reddetti. İsa'nın tavsiyesi, bağlılığınızı "tamamen Geliyorum" (Va. 2:25). Bu sözler, verilen mesajın mahiyetinin açık bir göstergesidir.

Hıristiyan âleminde vaaz edilecekti: Mesih'in halkını aramak için yakında Dünya'ya döneceği haberi ve kötülerini yargıla. Ancak, farkında olmadan, o zamanki gerçek kilise, kendisini bu konuda yetersiz buldu. ışığı görmek. İsa, beşinci kiliseye yazdığı mektupta, o zamanki durumundan söz ederek şunları söyledi: Vahiy: "Sardis'teki kilisenin meleğine şunu yazın:... Eserlerinizi biliyorum, adı sizdedir yaşadığını ve öldüğünü. Dikkatli olun ve ölmek üzere olan diğer kişileri doğrulayın çünkü ben bunu düşünmemiştim. İşleriniz Tanrı'nın önünde kusursuz olsun. Bu nedenle, aldığınız ve duyduğunuz şeyi hatırlayın ve saklayın ve tövbe et. Ve eğer izlemezsən, bir hırsız gibi üzerine geleceğim ve saatin kaç olduğunu bilemeyeceksin. Geleceğim" (Va. 3:1-3).

Sardis'in manevi durumuna düşen kilisenin artık hiçbir umudu kalmamıştır. Çünkü o ruhsal olarak ölmüştür. İsa, "Üzerinize hırsız gibi geleceğim" dedi, bu O'nun gerçeğidir hiç beklemeden aniden yanına gelirdi, "ve benim sana hangi saatte geleceğimi bilemezsin". Şuna: Protestan kiliseleri ziyaretlerinin zamanını bilmiyorlardı. Tanrı'nın iddia edilen kilisesi Sardes'te temsil edilen, cennetin ışığını tanımamaya ve onu reddetmeye hazır. üyeler manevi konulara odaklanmıyordu. Bu durumda kesinlikle değiştirilecektir. bir diğeri için. Ve kehanet tarihinin gösterdiği gibi olan da budur.

1820'lerin ortalarında, Baptist kilisesinin bir üyesi olan Amerikalı William Miller, Daniel 8:14'teki peygamberliği inceleyerek bunun gerçekleşmesinin 1844'e işaret ettiğini keşfetti.

Metinde kısa satırlar şöyle deniyordu: "İki bin üç yüz akşam ve sabaha kadar ve mabed temizlenecektir".

Zaman sayımının başlangıcı Artaxerxes'in fermanı ile M.Ö. 457'de gerçekleşmiştir.

biraz. O zamandan bu yana 2300 yıl geçti ve 1844'te sona erdi.

O zamanki (İncil'e dayalı olmasa da) Dünya'nın Tanrı'nın tapınağı olduğu yönündeki genel görüşe göre, şu sonuca vardı:

Mesih'in bu vesileyle Dünya'yı arındırmak ve arındırmak için ikinci kez geri dönmesi gerektiği sonucuna varıldı.

adamlarını ara. O zamanın sahip olduğu nur göz önüne alındığında, hiç kimse bu iddiayı çürütemezdi.

öğretiler ve Mesih'in gelişinin mesajı dünyayı fethetti. Hıristiyanlık, özellikle

Vaazın merkez üssü olan Amerika Birleşik Devletleri iki sınıfa ayrılmıştı: Biri Advent mesajı için

ve bir diğeri de aynı şeye karşı çıkıyor.

Yeni bir gerçek kilisenin gebelik hareketi, aşağıdaki örneği takip ederek kendini tekrarlıyordu:

bunlar geçtiğimiz yüzyıllarda yaşandı. Öncelikle gruplar arasında bir iç kopuş yaşandı.

ve herkes kendi mezhebinde kaldı. Daha sonra olgunlaştı

Advent inananlarının ya dışlandığı ya da bağlantılarının kesildiği görünür bölünme

duruma göre gönüllü olarak, takma adı kazanan tuhaf bir insanla birleşerek

"Adventistler".

Adventistler samimi olmalarına rağmen zaman geçtikçe ciddi bir hayal kırıklığına uğradılar

kehanette işaret edildi (22 Ekim 1844) ve İsa geri dönmedi. Zamana ilişkin yorum

kehanetin gerçekleşmesi dokunulmazdı. Ancak gerçekleşmesi gereken olayda bir hata yaptılar, öyle bir şey ki

ancak daha sonra öğrendim. Kutsal Kitap'a göre "kutsal yer" sözcüğü gezegene gönderme yapmıyordu

Dünyaya değil, daha ziyade Mesih'in cennette bizim adımıza hizmet ettiği binaya. Pavlus şunu söyledi: İsa "

göklerde Majestelerinin tahtının sağında oturuyor" ve burada "kutsal yerin bakanı" olarak çalışıyor ve

insanın değil, Rabbin kurduğu gerçek çadırın" (İbraniler 8:1, 2). İçeri girer girmez

aynı şekilde, dirilişinden sonra insanlar adına şefaathçi olarak görevine başladı;

Kutsal Kitabın da ifade ettiği gibi, dualarını ve övgülerini Tanrı'ya sunar: "Çünkü...

Tanrı ile insanlar arasında aracı olan İsa Mesih" (I Tim. 2:5).

Ahir zamanda, O'nun kilisesini aramak için Dünya'ya gelmeden önceki son işi,

müminlerin günahları cennetin kayıt kitaplarından. Bu konuda Kutsal Kitap bize hepimizin

Çalışmalarımızın kaydedildiği bir kitabımız var. Nehemya şöyle sordu: "Tanrım, beni hatırla

Tanrımın evine ve oradaki törenlere yaptığım iyilikleri silme" (Nem. 13:14).

İsa, her çağda kendi hizmetine girmiş olan herkesi, onların durumunu tanımlamak için yargılar.

sonsuz yaşam ya da ölüm.

Mezmun yazarı, Tanrı'nın hizmetkarlarına zulmeden imanlı olduğunu iddia eden kişiler hakkında şunları söylüyor: "Onlar silinsin.

Yaşayanların kitabından olsun ve doğrularla birlikte yazılmamalıdır" (Mezmun 69:28). Ve direnenler için

şu söz verildi: "Galip gelen... Onun adını hayat kitabından asla silmeyeceğim; Bu

Onun adını Babamın ve O'nun meleklerinin önünde itiraf edeceğim" (Va. 3:5). "Ben kendim, Kendi uğruma suçlarınızı silen benim ve günahlarınızı anmıyorum" (İşa.

43:25). Sonunda sadık halkının günahlarını sileceğine söz verdi. Bu çalışma önceden tasarlandı dini takvimin son günü, yedinci ayın onuncu günü emredilen İbrani töreniyle ay. İlk ay, bahar ekinoksundan sonraki ilk ayın büyümesiyle başladı.

Her zaman mart ve nisan ayları arasında oluyordu. Böylece yedinci ay Eylül ayına denk geldi ve Ekim. Dini yıl boyunca her aile temsilcisinin kutsal alanda görünmesi gerekiyordu.

En az bir kez, ev halkının günahları için kurbanını sunmak ve imanını ortaya koymak için

Dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu Mesih İsa. Yılın son gününde Sumo

Mesih'in gelecekte yapacağı işi temsil eden İbrani rahip, arınma işini yürütüyordu.

veya günahların silinmesi. Ancak o gün kabinin en iç bölmesine girebildi.

"En kutsal" olarak adlandırılan ve öncekinden (kutsal) bir perdeyle ayrılmış olan kutsal alan. O da şöyle dedi:

Rab Musa'ya başkâhin Harun'la ilgili olarak şöyle dedi: "Kardeşin Harun'a söyle,

perdenin içinde, gemideki kefarete örtüsünün önünde, her zaman kutsal bir yer

ölmediğini; Çünkü bağışlanma örtüsünün üzerindeki bulutta görüneceğim. Bununla Harun içeri girecek

kutsal yer: Günah sunusu olarak bir boğayla... Çünkü o gün sizin için kefarete yapılacak.

seni arındırmak için; Rabbin önünde bütün günahlarınızdan arınacaksınız" (Lev. 16:2, 3, 30).

Bu çalışma vesilesiyle, mabedin dışındaki insanlara açıkça emir verildi:

"Ve hiç kimse, kefarete etmek için cemaatin çadırına girdiğinde, orada bulunmayacak.

Kendisinin, evinin ve bütün halkın kefaretinin ödeyerek çıkana kadar kutsal barınaktır.

İsrail cemaati" (Lev. 16:17). Bu, İsa'nın belirlenen zamanda bunu yaptığını gösterir.

Cennetteki mabette günahlardan arınma olsaydı, insanlar orada olmayacaktı. Daniel 8:14, yazan

"İki bin üç yüz akşam ve sabaha kadar ve mabed temizlenecek" sözü buna işaret ediyordu.

Mesih'in işi, ikinci kez Dünya'ya dönmeden hemen önce, kutsal alanda gerçekleştirilecek. 1844'te

İsa göksel tapınağın en kutsal bölmesine girecek ve arınma işine başlayacaktı.

Adventistler kehanette belirtilen zamanı doğru yorumladılar; ama bir hata yaptılar

etkinlik. İsa beklendiği gibi Dünya'ya gelmeyecek, gökteki mabedin en kutsal yerine girecekti.

Ancak Adventist hareketi, O'nun halkını sarsmak ve insanları ayırmak şeklindeki ilahi amacı yerine getirdi.

Bu dünyayı en çok sevenlerin gelişine hazırlanmak isteyen. sonra

hayal kırıklığı, hatta imanlı olduklarını iddia edenlerin ezici çoğunluğu bile taraf değiştirdi; ancak, olanlar

sadık kaldılar, çok geçmeden hatalarının nerede olduğunu anladılar ve daha fazla ışıkla kutsandılar

"Buğdayı samandan" ayırma görevinde onlara rehberlik eden Kutsal Yazılardan, Kutsal Kitaptaki hakikatten

geldikleri cemaatlerde hâlâ barındırılan sahte doktrinlerden. Bu matın üzerinde,

İncil'in incelenmesi, Luther'in yüzyıllar önce başlattığı doktrinsel reform çalışmasını tamamladı.

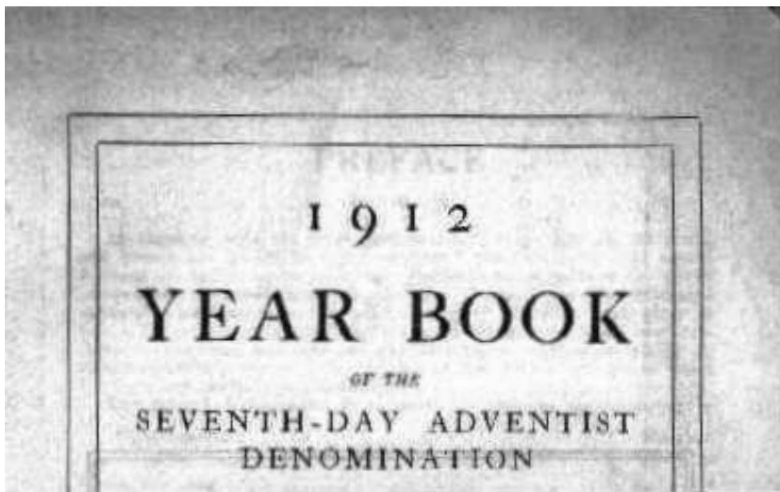
iki temel gerçeği yeniden ortaya koyuyor: tektanrıcılık ve cumartesi gününün kutsal gün olarak kutlanması dinlenmek.

İsa'nın 1844'te yavaş yavaş geçtiği kutsalların kutsalı kapısına gönderme yaparak Hayal kırıklığından sonra sadık kalanlar için Vahiy'deki kehanet, Adventist hareketi Philadelphia'ya yazdığı mektupta şu sözlerle ifade edilmektedir: "Senin yapı; işte, önünüze açık bir kapı koydum ve onu kimse kapatamaz; gücü az olan, sözümü tuttun ve adımı inkar etmedin" (Va. 3:8).

1863'te Adventistler resmi olarak kendilerini bir mezhep halinde örgütlediler. mesajının ayırt edici işaretlerine atıfta bulunarak "Yedinci Gün Adventisti" adını verdi: Mesih'in yakında geri döneceğini ve Rab'bin günü olarak haftanın yedinci günü olan Şabat'ı vaaz ederek, dördüncü emrin söylediği gibi. Ayrıca tek bir Tanrı'nın, Baba'nın varlığına inanıyorlardı. özellikle havarisel kilisenin zamanından bu yana gizlenen bir gerçeği yeniden ortaya çıkardılar - Pavlus'un beyan ettiği şu: "Ama bizim için tek Tanrı Baba vardır" (I Korintliler 8:6).

Adventistler onlarca yıldır aldıkları ışığa sadık kaldılar.

Ancak öncülerin ölümünden sonra, saklı hazineler gibi hakikatin peşinde koşanlar, gelecek nesil bağlılıklarını terk etti. Tevhid inancını bırakıp teslim oldular. ruhsal olarak sahte bir doktrin - üçlemenin - esaretine sığınmak. Geçiş çerçevesi 1931 yılında mezhebin yıllığında yayınlanan inanç açıklamaları bunu kanıtlamaktadır. O zamana kadar Kitap tek Tanrı inancına işaret ediyordu. O yıl bu durum değişti. Belgeler takip ediyor 1912 ve 1931 yıllarına ait inanç beyanlarını içeren, inanç ile inanç arasındaki zıtlığı gösteren orijinal ve değişen:

FUNDAMENTAL PRINCIPLES OF SEVENTH-DAY ADVENTISTS.

By the late Uriah Smith.

Seventh-day Adventists have no creed but the Bible; but they hold to certain well-defined points of faith, for which they feel prepared to give a reason "to every man that asketh" them. The following propositions may be taken as a summary of the principal features of their religious faith, upon which there is, so far as is known, entire unanimity throughout the body. They believe: —

1. That there is one God, a personal, spiritual being, the Creator of all things, omnipotent, omniscient, and eternal; infinite in wisdom, holiness, justice, goodness, truth, and mercy; unchangeable, and everywhere present by his representative, the Holy Spirit. Ps. 139: 7.
2. That there is one Lord Jesus Christ, the Son of the Eternal Father, the one by whom he created all things, and by whom they do consist; that he took on him the nature of the seed of Abraham for the redemption of our fallen race; that he dwelt among men, full of grace and truth, lived our example, died our sacrifice, was raised for our justification, ascended on high to be our only mediator in the sanctuary in heaven, where through the merits of his shed blood, he secures the pardon and forgiveness of the sins of all those who persistently come to him; and as the closing portion of his work as priest, before he takes his throne as king, he will make the great atonement for the sins of all such, and their sins will then be blotted out (Acts 3: 19) and borne away from the sanctuary, as shown in the service of the Levitical priesthood, which foreshadowed and prefigured the ministry of our Lord in heaven. See Leviticus 16; Heb. 8: 4, 5; 9: 6, 7.
3. That the Holy Scriptures of the Old and New Testaments were given by inspiration of God, contain a full revelation of his will to man, and are the only infallible rule of faith and practise.
4. That baptism is an ordinance of the Christian church, to follow

Tercüme:

"1. Her şeyin Yarattıcısı, her şeye gücü yeten bir Tanrı, bir kişi, manevi bir varlık vardır
her şeyi bilen ve ebedi; bilgelikte, kutsallıkta, adalette, iyilikte, doğrulukta ve merhamette sonsuz;
değişmezdir ve temsilcisi Kutsal Ruh aracılığıyla her yerde mevcuttur. Mezmurlar 139:7

2. Her şeyi onun aracılığıyla yarattığı, Ebedi Babanın Oğlu, tek bir Rab İsa Mesih vardır.
ve onların sayesinde varlıklarını sürdürürler..." Yedinci Gün Adventistlerinin Temel İlkeleri - Yıllığı
Yedinci Gün Adventistleri Mezhebi - 1912

1931'de inançlar değişti ve "üçlü" onların arasına eklendi:

1931

YEAR BOOK

OF THE

SEVENTH-DAY ADVENTIST
DENOMINATION

Comprising a Complete Directory of
the General Conference, all Union
and Local Conferences, Mission Fields,
Educational Institutions, Publishing
Houses, Periodicals, and Sanitariums.

PREPARED BY

H. E. ROGERS, *Statistical Secretary of
the General Conference.*

PUBLISHED BY

REVIEW AND HERALD PUBLISHING ASSOCIATION
WASHINGTON, D. C.

Printed in the U. S. A.

GENERAL CONFERENCE LIBRARY

FUNDAMENTAL BELIEFS OF SEVENTH-DAY ADVENTISTS

Seventh-day Adventists hold certain fundamental beliefs, the principal features of which, together with a portion of the scriptural references upon which they are based, may be summarized as follows:

1. That the Holy Scriptures of the Old and New Testaments were given by inspiration of God, contain an all-sufficient revelation of His will to men, and are the only unerring rule of faith and practice. 2 Tim. 3:16-17.

2. That the Godhead, or Trinity, consists of the Eternal Father, a personal, spiritual Being, omnipotent, omnipresent, omniscient, infinite in wisdom and love; the Lord Jesus Christ, the Son of the Eternal Father, through whom all things were created and through whom the salvation of the redeemed hosts will be accomplished; the Holy Spirit, the third person of the Godhead, the great regenerating power in the work of redemption. Matt. 28:19.

3. That Jesus Christ is very God, being of the same nature and essence as the Eternal Father. While retaining His divine nature He took upon Himself the nature of the human family, lived on the earth as a man, exemplified in His life as our Example the principles of righteousness, attested His relationship to God by many mighty miracles, died for our sins on the cross, was raised from the dead, and ascended to the Father, where He ever lives to make intercession for us. John 1:1, 14; Heb. 2:9-18; 8:1, 2; 4:14-16; 7:25.

4. That every person in order to obtain salvation must experience the new birth; that this comprises an entire transformation of life and character by the recreative power of God through faith in the Lord Jesus Christ. John 3:16; Matt. 18:3; Acts 2:37-39.

5. That baptism is an ordinance of the Christian church and should follow repentance and forgiveness of sins. By its observance faith is shown in the death, burial, and resurrection of Christ. That the proper form of baptism is by immersion. Rom. 6:1-6; Acts 16:30-33.

6. That the will of God as it relates to moral conduct is comprehended in His law of ten commandments; that these are great moral, unchangeable precepts, binding upon all men, in every age. Ex. 20:1-17.

7. That the fourth commandment of this unchangeable law requires the observance of the seventh day Sabbath. This holy institution is at the same time a memorial of creation and a sign of sanctification, a sign of the believer's rest from his own works of sin, and his entrance into the rest of soul which Jesus promises to those who come to Him. Gen. 2:1-3; Ex. 20:8-11; 31:12-17; Heb. 4:1-10.

8. That the law of ten commandments points out sin, the penalty of which is death. The law can not save the transgressor from his sin, nor impart power to keep him from sinning. In infinite love and mercy,

1931:

"iki. Tanrılığın veya üçlünün kışisel, ruhsal, her şeye kadir olan Ebedi Baba'dan oluştuğu, her yerde mevcut, her şeyi bilen, bilgelik ve sevgide sonsuz; Babanın Oğlu Rab İsa Mesih Her şeyin kendisi tarafından yaratıldığı ve kurtarılan orduların kurtuluşunun onun aracılığıyla olduğu Ebedi tamamlanacak; Kutsal Ruh, Tanrılığın üçüncü kişisi, büyük yenileyici güç kurtuluş işi. Matta 28:19."

Bir kez daha, Tanrı'nın yüzyıllar boyunca uzanan altın ipliğinin öyküsünde, bir zamanlar sadık olan kilise irtidat etti. Artık gerçek kilisenin özelliklerine uymuyordu. Ve her zamanki gibi Tanrı, kehanetler aracılığıyla, başka bir sadık kişinin ortaya çıkacağı gelecek bir zamanı işaret etmişti. gerçeği yeniden ortaya çıkaracaktı. Süreç de farklı olmayacaktı: Işığın gelişi, içsel bölünme onu benimseyenlerle reddedenler arasında bir dış kopuş ve yeni bir anlayışın ortaya çıkışı kilise. Bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi, tüm bunlar kehanetin belirttiği zamanda gerçekleşti.

Bölüm 5

Üçüncü bin yılda kehanet kilisesi

Yedinci Gün Adventist kilisesi birçok ayrıntıyla İsrail tarihini yeniden canlandırdı eskimiş. İlk olarak, kökeninde aynı ayırt edici doktrinsel özelliklere sahipti: tektanrıcılık ve Şabat'ın kutlanması. Özellikle referans olarak öne çıktı yedinci günün kutlanması. Bugün dünyada en fazla üyeye sahip Sabetay topluluğudur. Yahudileri bile geride bırakıyor. Ve tarihi aynı şeyin gerçekleşmesiyle işaretlenmiştir Geçmişte Yahudilere uygulanan kehanetler. Özellikle biri dikkat çekiyor: yetmiş yıllık Babil esareti. Bu onun kendine özgü ilk inançlarından bir diğeri ile ilgilidir: varoluş. tek Tanrı'nın, Baba'nın.

Geçmişe dönersek Yahudiler tektanrıcıydı, yani tek bir tanrının varlığına inanıyorlardı. Tanrı, tek kişi, Baba. Musa şunları kaydetti: "İsrail'i dinleyin, Tanrımız RAB tek RAB" (Tesniye 6:4). İrtidatlarından dolayı Babil'e esir alındılar. Orada da vassallar, pagan tanrısına inanan Babillilerin dinini kabul etmeye zorlandılar Üçlü. Kral Nebuchadnezzar'ın diktiği altın heykelin kutsanması vesilesiyle verilen dinsel hoşgörüsüzlük örneği dikkate değerdi. Daniel'in Yahudi arkadaşlarına şöyle dedi: "Bu Ey Şadrak, Meşak ve Abednego, özellikle benim tanrılarıma kulluk etmeyin ve bana ibadet etmeyin. diktiğim altın heykel mi?... ona tapmazsanız hemen fırına atılırsınız yanan ateş" (Dan. 3:14, 15).

Allah'ın bildirdiğine göre esaret yetmiş yıl sürecektir. Bu dönemden sonra Yahudiler Yeruşalim'e dönme ve tek gerçek Tanrı'ya tapınmayı yeniden kurma yetkisine sahip olanlar:

kılıçtan kurtulup Babil'e götürüldü; ve o zamana kadar onun hizmetkarları ve oğulları oldular. Pers krallığının... yetmiş yıl dolana kadar. Ancak Kral Koreş'in krallığının ilk yılında Pers... RAB, Koreş'in ruhunu harekete geçirdi... ve tüm krallığında bir duyuru yaptı: ve ayrıca yazılı olarak şöyle dedi: Pers kralı Koreş şöyle diyor... Göklerin Tanrısı RAB... Yahuda'da bulunan Yeruslaim'de kendisine bir ev inşa etmesi için O'na görev verdi; aranızda kim var Halkı yukarı çıksın ve Tanrıları RAB onlarla olsun" (II Tarihler 36:20-23).

Böylece kısacası Yahudiler yetmiş yıl boyunca tanrıya tapanların emri altında kaldılar. pagan üçlüsü. Daha sonra, Koreş'in emriyle serbest bırakılanlar, dileyenler Yeruslaim'e döndüler ve tek gerçek Tanrı olan Baba'ya tapınmaya (Tesniye 6:4; I Korintliler 8:6). Bu arada şunu da söyleyelim ki yalnızca bir azınlık geri döndü. Çoğu zaten Babil'e yerleşmişti ve buraya yerleşmek istemiyordu. ayrılmak. Birçoğunun kaldığının kanıtı, başka bir Yahudi dalgasının buraya taşınmış olmasıdır. Yıllar sonra Artaxerxes'in emriyle Kudüs (bkz. Ezra 7).

Kutsal Kitap bize geçmişle gelecek arasında paralellikler kurma konusunda güven verir. Şöyle yazılmıştır: " öyleydi, öyle olacak; ve ne yapıldıysa o da yapılacaktır; böylece altında yeni bir şey kalmaz Güneş. Söylenilecek bir şey var mı: Bakın bu yeni mi? Zaten geçmiş yüzyıllarda da vardı bizden önce." (Vadi 1:9, 10). Şabat'ı tutan halkın yetmiş yıllık esareti geçmişte (Yahudiler) günümüzün Sabbatarayan halkı (Yedinci Adventistler) için de aynı şey geçerliydi. gün). Önceki bölümde Adventistlerin tektanrıcılığı terk edip yeni bir din ortaya çıkardıklarını gördük. 1931 yılında resmi belgelerinde teslis inancını benimsemişlerdi. Geçmişte Yahudilerin maruz kaldığı Babil. O zamandan beri şunu söylemek doğrudur: Adventistler ruhen "Babil esareti altındaydı." O andan itibaren yetmiş yıl 2001'e yol açar (1931 + 70 = 2001).

Tarikatın tarihini bilen herkes bu yıl büyük bir ayaklanma yaşandığını bilir. Dünyanın çeşitli yerlerinde kilise üyeliğinde gerçek bir sarsıntı yaşandı. Birçok Gerçek Tanrı'ya tapınmaya geri dönmeye kararlı olarak Babil esaretinden kurtuldular. Oradaydı, ilk olarak, üçlemenin tutsakları ile Kutsal Üçleme'den özgürlük isteyenler arasında bir iç bölünme vardı. gerçek ibadet. Kısa sürede bu durum ayrılığa dönüştü, ismiyle Teslis karşıtlarını kendi içinden dışladı ya da duruma göre gönüllü olarak oradan ayrıldılar. İki halk ortaya çıktı: mezhepte kalan çoğunluk esaret altında kaldı Teslise ve azınlığa tapan Babil, çok sayıda küçük bakanlığa bölünmüştü; "Tek Tanrı, Baba"nın varlığını kabul ederek (I Korintliler 8:6).

Gerçek kiliseye geçişle karşı karşıya olduğumuz açıktı. O artık o olmayacaktı Gerçeğe dönmeyi reddeden ve onu kucaklayan başka bir mezhep haline gelecekti. Ancak bu süreçte ortaya çıkan pek çok bakanlık arasında ibadet bayrağını taşıyanlar da var. tek Tanrı'ya göre gerçek olanı nasıl tespit edebiliriz? Bunun için başka özelliklere bakmak gerekir.

Tanrı'nın emirlerine uymanın yanı sıra gerçek kilisenin. gördüğümüz gibi önceden bunlar: "peygamberlik ruhuna" sahip olmak ya da Daniel ve Vahiy (Kıyamet 12:17; 19:10); ve ortaya çıkışı İncil'deki kehanetlerle belirtilmiştir (Hez. 21:25-27).

Peygamber Daniel son zamanlarla ilgili bir vahiy aldı. Onun sözleriyle: "Hayır Pers kralı Koreş'in krallığının üçüncü yılında Daniel'e adı Belteşassar olan bir söz vahyedildi; söz doğrudu ve büyük bir çatışma içeriyordu; ve o bu sözü anladı ve anladı görüm" (Dan. 10:1). Ardından 21 gün sonra melek Cebrail'i gördü (2-13. ayetler). O ona şöyle dedi: " Son günlerde kavminin başına neler geleceğini sana anlatmaya geldim ; Çünkü vizyona daha günler var" (Dan. 10:14).

İncil'i bilenler bilir ki, Yahudiler için belirlenen yetmiş haftanın sonunda, Tanrı'nın halkı, Mesih'te verilen kurtuluş vaatlerine inananlardan oluşmaya başladı. Paul şöyle diyor: "Çünkü dış görünüşüyle Yahudi olmayan, dış görünüşüyle Yahudi olan da sünnetli değildir. et. Fakat o, batınî olan bir Yahudidir ve sünnet, kalpte, ruhta olandır." "herkes değil İsrail'den olanlar İsrailidir; İbrahim'in soyundan oldukları için bile hepsi çocuk değil... Yani, Tanrı'nın çocukları olan bedeninin çocukları değil, vaat edilen çocuklar sayılır. nesil" (Romalılar 2:28, 29; 9:6-8). Böylece meleğin "son günlerdeki kavmin" sözleri şöyledir: o zamanki gerçek kiliseye açık bir referans. Bunu tanımlamak için gerekli Daniel'in tarihsel bağlamını anlayın.

Vahiy 12. bölüme kadar devam eder. Sonra 4. ayetin sonunda melek şöyle der: "Ve sen, Daniel, bu sözleri kapatın ve bu kitabı zamanın sonuna kadar mühürleyin" (Dan. 12:4). Bunu söyleyen vahiy son kiliseye saygı mühürlendi. Ancak Vahiy'de mühürlü kitabın açıldığını görüyoruz: "Ve tahtta oturanın sağ elinde, içi ve dışı yazılı, mühürlü bir kitap gördüm. yedi mühürlü... Ve baktım, tahtın ortasında... bir Kuzu vardı... Ve gelip kitabı aldı tahtta oturanın sağ elinden." "Ve Kuzu mühürlerden birini açtığı anda baktım ve Dört hayvandan birinin gök gürültüsünü andıran bir sesle şöyle dediğini duydum: Gel gör. Ve baktım ve bir at gördüm beyaz; ve onun üzerinde oturanın bir yayı vardı; ve kendisine bir taç verildi ve zaferle çıktı, ve üstesinden gelmek" (Va. 5:1-7; 6:1, 2). "At" bir kilisenin sembolü olarak kullanılır. İşıya'da, Tanrı, İsrail halkını Mesih'in önderlik ettiği bir ata benzeterek, hac yolculuğuna atıfta bulundu. Kenan çölüne doğru: "Rabbin sevgisinden ve Rabbin birçok övgüsünden bahsedeceğim; Rabbin bize verdiği her şeye göre; ve İsrail halkına büyük iyilik... Çünkü Dedi ki: Şüphesiz onlar benim kavmimdir, yalan söylemeyen çocuklardır; böylece onların Kurtarıcısı oldu. İçinde onların tüm sıkıntılarına üzüldü ve varlığının meleği onları kurtardı... o günleri hatırladı. Musa'ya ve kavmine: "Onları denizden çıkararak nerede şimdi?"

Sürünüzün çobanları mı? Onları çöldeki bir at gibi uçurumlardan geçiren O'dur .
kim hiç tökezlemedi?" (Yeşaya 63:7-13).

Kıyametin atı beyazdır ve saflığı temsil eder. "Rab diyor ki: her ne kadar
Günahlarınız kırmızı gibi, kar gibi beyaz olacak" (Yeşaya 1:18). Senin
Şövalye, bu kiliseye rehberlik eden İsa'yı açıkça temsil eden beyaz bir kıyafet giymişti. O vardı
aynı zamanda bir "yay". Savaşta kullanılan silahlardan biriydi ve savaşı, kavgayı temsil ediyordu. Yakup dedi ki
Yusuf: "Ben sana kardeşlerinden daha fazla toprak verdim, onu da kardeşlerimle birlikte aldım.
kılıcımla ve yayımla Amurluların elinden" (Yaratılış 48:22). Sembol olan bir tacı vardı
zaferin. Rab şöyle diyor: "Ölüme kadar sadık olun, ben de size yaşam tacını vereceğim" (Va. 2:10).

Başka bir deyişle, kısacası: Daniel'in kehanet kitabının mührü açılır açılmaz Yuhanna şunu gördü:
Ruhsal mücadelelerin ortasında, Mesih'in kendisi tarafından yönlendirilen saf bir kilise,
zaferler. Ne zaman ortaya çıkmalı? Bunu bilmek için tarihsel bağlamı analiz etmemiz gerekir.
Daniel, modern peygamberlik tarihinde ne zaman çoğaldığını belirlemek için.

Yetmiş yıllık esaretin sona ermesinden iki yıl sonra Daniel bir melek tarafından ziyaret edildi
Babil. Saltanatının ilk yılında Cyrus, esarete son veren bir ferman yayınladı:
Pers kralı Koreş'in ilk yılında... RAB Koreş'in ruhunu harekete geçirdi...
vaaz veriyor... diyor ki... Göklerin Tanrısı RAB... bana, kendisine bir ev inşa etmem için görev verdi.
Yahuda'da bulunan Kudüs; O'nun tüm halkının arasında aranızda kim varsa, yukarı çıkısın" (II Tarihler 36:22,
23). Daniel bu görümü "Koros'un üçüncü yılında" gördü (Dan. 10:3). Ve o zaman ziyareti kabul etti
Melek hakkında şöyle dedi: "Bana şöyle dedi: Ey çok sevilen adam Daniel, sana söyleyeceğim sözleri anla ve
Ayağa kalkın, çünkü ben size gönderildim... Şimdi ne olduğunu anlamanızı sağlamaya geldim.
son günlerde halkının başına gelenler" (Dan. 10:14).

Modern zamanlarda Adventistler kendilerini ruhsal olarak Babil esaretine teslim ettiler.
1931'den itibaren tek Tanrı inancını bırakıp teslisi kabul ettiler. Yetmiş yıl
Daha sonra 2001 yılında esaretlerinin sonu geldi ve birçoğu ayağa kalkıp geri döndü.
tek Tanrı olan Baba'ya tapınmaya.Esaretten iki yıl sonra bizi 2003'e (2001+2=2003) götürün.
Bu, modern çağda meleğin Daniel'i ziyaret ettiği yıla eşdeğer bir yıl olacaktır. O da dedi ki
bu da "son günlerde halkının başına" neler geleceğini ortaya çıkaracaktı.

İlk mühürde kehanet açıklandığında, onun rehberliğinde saf kilisenin ortaya çıkışını görüyoruz.
Şövalye tarafından temsil edilen İsa, "gerçek kilise" statüsünü miras alacak olan kişidir.
Tanrı'nın Dünya'daki "altın ipliğinin" sürekliliği. Bu nedenle, bir
2003 yılında saf kilise.
2001'den bu yana gerçek ibadet ve emirlere itaat, özellikle biri,
belirtilen tarih. Aralık 2003'te Rab, mesajını ileten bir melek gönderdi
o zamanlar daha önce açıklanan nedenden dolayı Adventist kilisesinden dışlananlardan biri olan kardeş Alejandro için:

isimleri verilen beş kardeşle bir bakanlık kurmamız gerekiyor

- alfabetik sırayla: "Alejandro, Fábio, Jairo, Luiz ve Rogério". Bakanlık birlikte kuruldu adı "4 Melekler Bakanlığı".

Bu noktada şunu belirtmekte yarar var ki, bu kilisenin başlangıçta beyaz at, üyelerinin veya liderlerinin kusursuz olduğu veya kusurlardan muaf olduğu anlamına gelmez Onlar. Onlar, dünyanın her çağında Rab'bin seçtiği herkes gibi günahkar adamlardı. İbrahim'in başarısızlıkları, Yakup, Davut, Petrus, Pavlus ve diğer birçok kişi gibi Kutsal Kitap'ta kayıtlıydı. Beyaz atın saflığı, üyelerinin hiçbir kusurunun olmamasıyla değil, daha çok, Yalnızca Mesih'in doğruluğuna güvenerek ve O'na inanarak Tanrı'nın önünde alçakgönüllü davranın. metni Zekeriya, Rabbin, tövbe eden ve iman eden günahkarlara beyaz kaftanları verme işini gösterir: "Ve bana RAB'bin meleğinin ve Şeytan'ın önünde duran başkâhin Yeşu'yu gösterdi. ona karşı çıkmak için sağ elindeydi. Ama Rab Şeytan'a şöyle dedi: Tanrı seni azarlasın, ey Şeytan, evet, Yeruşalim'i seçen Rab seni azarlıyor; Bu, ateşten koparılmış bir marka değil mi? Joshua kirli elbiseler giymiş olarak meleğin önünde duruyordu. Sonra kendisinden öncekilere şöyle cevap verdi: şöyle diyor: Şu kirli elbiselerini çıkar. Ve Yeşu'ya şöyle dedi: "İşte, kötülüğünü senden uzaklaştırdım ve sana güzel giysiler giydireceğim" (Zek. 3:3, 4). Bu yalnızca Mesih'in bu işinin bir meyvesidir beyaz cübbe sembolünün Tanrı'nın dünyadaki kilisesini temsil edebileceğini.

Gerçek kilisenin kendisinde doğruluk yoktur. Pavlus reddedilme nedenini şöyle açıklıyor: Yahudilerin gerçek kilise olduğu gerçeği, "Tanrı'nın doğruluğunu bilmemek ve Kendi doğruluklarını kanıtlasalar da, Tanrı'nın doğruluğuna boyun eğmediler" (Romalılar 10:3). Adaleti Tanrı Mesih'tir. O, kilisenin varlık sebebi olan Baştır; kilise O'nun bedenidir (Ef. 1:22, 23). O'ndan başka kilise yoktur, çünkü yalnızca O'nun varlığı bir kilise kurabilir. Bunu söyledikten sonra, modern tarihe geri dönebiliriz.

Hizmet, en başından itibaren gerçek kilisenin başka bir özelliğini gösterdi: "Daniel ve Vahiy kehanetlerinin vahyine ilişkin ışığı Mesih'ten alıyor". ilan etmenin yanı sıra İnsanların batıl inançtan (teslis) vazgeçip gerçek ibadete dönme ihtiyacı, Daniel'in 1260, 1290 ve 1335 günleri başta olmak üzere bazı kehanetlerin gerçekleştiğini duyurdu 12 ve II. John Paul'un Vahiy 17'deki canavar olarak dünyaya gelişi - sonuncu kehanet Papa. Bu bağlamda, Adventist kilisesinden kaynaklanan diğer tüm bakanlıklar arasında, 2001 yılından bu yana, gelecekte yerine getirilmesine ilişkin tutarlı bir açıklama sunan tek kişi olarak Daniel ve Vahiy'den birkaç kehanet. Diğerleri ise, tarafından desteklenen geleneksel vizyonu sürdürdüler. Bir yüzyıldan fazla bir süredir Adventist kilisesi - bu kitaplardaki neredeyse tüm kehanetler Aynı ifadenin yalnızca birkaç satırıyla tam olarak yerine getirildiğini geçmişte buldu gelecekteki olayları belirtti.

Böylece Tanrı'nın Dünya üzerindeki gerçek kilisesinin yeni bir aşaması başladı. İlk başta, Beyaz atın üzerinde gösterilen mücadele ve zafer deneyimi, üyelerinde tam anlamıyla yerine getirildi. Bakanlık. Şeytan birçok yolla ayrılıkçılık ve irtidat ruhunu tanıtmaya çalıştı. Ö bakanlığın çok sayıda zayıfatı oldu, ancak liderliğin çoğu üyesi kaldı Mesih'e bağlı olarak ayakta kaldı. Meleğin atadığı kişilerden biri görevi üstlenmeyi reddetti ilahi olarak belirlenmiş yerin yerini başka bir yer alıyor. Ve art arda gelen sarsıntılar sonucunda Düşman saldırılarıyla desteklenen yönetim komitesinde birkaç isim birbirini takip etti ve sonunda düştüler. daha sonra: Gilmar, Neimar, José, Evandro, Rafael, Jaime, Bruno, Lucas ve Jefferson. Bu bekleniyor Düşenler yine de tövbe edip geri dönebilirler.

Ancak Daniel'in son gün kilisesiyle ilgili kehanetinin açıklanması bitti. İlk mührün ardından Tanrı Kuzusu Mesih ikinci mührü açtı. O başladı sonra kilisenin başka bir bölümü - bir yandan bu çok daha üzücü. Ancak diğer taraftan şunu da gösterdi ki manevi açıdan muhteşem bir geleceğin umudunu getiren, yenisinin habercisi, aşağıda göreceğimiz gibi.

Bölüm 6

Yeni kehanet kilisesinin sarsılması ve ortaya çıkışı

"İkinci mührü açtığımda ikinci canavarın şöyle dediğini duydum: Gelin ve görün. Ve bir tane daha çıktı Kırmızı at; ve yeryüzünden esenliği alması için üzerine oturana verildi. birbirini öldürmek; ve ona büyük bir kılıç verildi." (Va. 6:3, 4). Aksine İlk mühürde atın beyazlığı, ikinci mühürde ise kilise kırmızı renktedir. Bu günahın sembolüdür: "Rab diyor ki: Günahlarınız... kırmızı kadar kırmızı olsa bile. kızıl, beyaz yün gibi olacaklar" (Yeşaya 1:18). Kehanet bir düşüşü önceden bildirdi manevi - beyazdan kırmızıya. Bu nedenle Şövalyenin temsil ettiği İsa, ayrılığı teşvik edecektir. "Yeryüzünden barışı alması için üzerine oturan kişiye verildi." Bu sözlerin anlamı Luka'nın metninde şöyle açıklanmaktadır: "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi mi sanıyorsunuz? HAYIR, Size söylüyorum, daha doğrusu ayrılık; Çünkü bundan sonra beşi bir eve bölünecek: üçü ikiye karşı ve iki üçe karşı. (Luka 12:51, 52). Metindeki sözler anlam dolu, gerçeklerin anlatımından da anlaşılacağı üzere.

Bakanlığın kuruluşundan yaklaşık 5 yıl sonra, Haziran ve Temmuz 2008 arasında bir olay meydana geldi. Bu, yıllar sonra bölünmeyi belirleyen ilk kilometre taşı haline geldi. Biri Komite üyeleri "Ancak bizim için tek Tanrı Baba vardır" başlıklı bir kitap yazdılar. Alışılacağı üzere, daha sonra bunu değerlendirilmek üzere komisyona sundu ve onayını bekledi. Yayınınıza devam edin. Teklifin sunulması komitede olumsuz tepkiye neden oldu. Bazıları materyalin yazarın adı olmadan şu veya bu ad altında yayınlanmasını önerdi. Bugün kıskançlıktan kaynaklandığı anlaşılan iddia. Nedeni ne olursa olsun o dönemde Yazar yapılan dayatmayı kabul etti ve nihai görüşü bekledi. 18 ay geçmesine rağmen hala yapamadım Komisyondan geri bildirim alındı. O sırada olayı komisyonun başka bir üyesine bildirdiğinde - Başkalarının bariz erteleme ve kötü niyetini gören ve yazarın bu konuda ilerlemesine destek olan Alejandro Komisyonun onayı olmadan bile yazdıramazsınız. olduğu izlenimini vermektan kaçınmak için Komisyondaki diğer üyeler dikkate alınmaksızın öncülük yapılarak kitap basılmıştır. yazarın ismi. O sırada yazar "O Oitavo" kitabını bitirmişti. Ama ne olduğunu gördükten sonra komisyon önceki başlıkla işini bitirdiğinde, kardeşi Alejandro ile birlikte onu hiçbir değişiklik yapmadan yayınlamaya karar verdi. komisyonun onayı.

O zamanlar "Yine de bizim için yalnızca bir Tanrı vardır, Baba" ve "Sekizinci" unvanları vardı. aynı anda yayınlandı ve Haziran 2008'de hazır. Dolayısıyla iki tane vardı. girişimi destekleyen komite üyeleri - Jairo, yazar ve Alejandro. Öğrendiklerinde Olanlar üzerine komisyonun diğer üç üyesi bu tür materyallerin "şirkete ait olmadığını" beyan etti. yazarın kişisel inisiyatifi olduğu için bakanlık" ve gerçeklere ilişkin kendi versiyonlarını kamuoyuna yaydı. Komisyon'un "ikiye karşı üçe" bölünmesini belirleyen üyelik. Tam olarak nasıl Luka 12'de öngörüldü. Kehanet gerçekleşti.

Aynı bölümün önceki birkaç ayetinde İsa, sorunun doğasından söz ediyor: bölümü belirleyecek. İki gruptan bahsediliyor; biri mesajın taşınmasıyla ilgilenen, ya da "Rızayı zamanında vermek" ve eleştiri görevini üstlenen bir başkası: "Ve Rab dedi ki: Nedir bu? Rabbin hizmetkarlarının başına zamanında vermek üzere atadığı sadık ve bilge kâhya için porsiyon? Efendisi geldiğinde bunu yaparken bulduğu o hizmetçiye ne mutlu. İçinde Size doğrusunu söyleyeyim, bütün mal varlığını ona verecek. Fakat o kul, içinden şöyle derse: Efendim gelmekte gecikti; ve hizmetçileri ve hizmetçileri dövmeye, yiyip içmeye ve Sarhoş olursan, o hizmetçinin efendisi, beklemediği bir günde, beklemediği bir saatte gelir. bilir, onu ayırır ve kâfirlerle birlikte ona da payını verir." (Luka 12:42-46). Eleştirmek şöyle anlatılıyor "Hizmetçileri ve hizmetçileri dövmek" ifadesi, çünkü bu aynı şeyle sonuçlanır: başkalarına zarar vermek. Tek Aradaki fark yumruk yerine dilin kullanılmasıdır.

İsa, kötü işlerle uğraşanların bununla yetinmeyeceğini bildirdi. "Yemek yeme" konusunda ilerlerler ve içip sarhoş ol." Yeme ve içmenin gerçek anlamı vardır, "sarhoş olmak" ise

manevi. Çünkü her ikisi de olsaydı "içki"den hemen sonra sarhoş olmak kelimesini kullanmak mantıklı olmazdı. aynı fikri iletmek için kullanılır.

Her iki olay da kıymık partisinde yaşandı. Çoğunluğu oluşturanlar Komisyon yavaş yavaş beslenmeyle ilgili İncil'deki kurallardan uzaklaştı. Şuradan: O günden bu yana komisyona getirilen manevi anlamda gerçekleri reddediyorlar. "sarhoşluk" olarak tercüme edilmiştir. Çünkü İncil'de saf su gerçek öğretiyi temsil eder. ayırt etme yeteneğini saptıran alkollü şarap ise yanlış öğretileri temsil eder. İsa dedi: "Kim benim ona verdiğim suyu içerse asla susamaz; çünkü ona verdiğim su kendisinde olacaktır. sonsuz yaşama fışkıran bir su kaynağı" (Yuhanna 4:14). Ve sahte kilisenin öğretilerine ilişkin olarak, Kıyamet Babil'inde şöyle denir: "Babil düştü, düştü, o büyük şehir, tüm ulusların zinasının öfkesinin şarabını içirdi" (Va. 14:8).

Hikâyeye dönecek olursak: Komisyon, daha önce de belirtildiği gibi ikiye karşı üçe bölünmüştü. ikinci mühür (yeryüzünden barışı almak) ve Luka 12'de. İkisi mesajı taşımak için çalışıyordu halka yeni kitaplar aracılığıyla "zamanında yemek" verirken, üçü de eleştirmek işi. O andan itibaren her iki kitabın yazarı tarafından yeni ışıklar getirildi, ancak ardı ardına reddedilir.

Kısa bir süre sonra kitapların yazarı, araştırma yapmak için Amerika Birleşik Devletleri'ne gitti. İman yoluyla aklanma konusuna ışık tuttuğu bilinen çalışmalara ulaşmak. yaklaşık o zamanlar 94 yaşında olan papaz Robert J. Wieland ve arkadaşları tarafından üretilen materyal. Onlar Yedinci Gün Adventistlerine sunulan imanla aklanma mesajı üzerine çalışmalar Minneapolis'te düzenlenen Genel Konferans adı verilen küresel toplantılarından birinde, Minnesota, 1888. Haberciler, mezhebin iki papazıydı: Alonso T. Jones ve Ellet. J. Wagoner. Birincisi, aynı zamanda bir tarih öğretmeni; ikincisi doktor. Küçük olması nedeniyle diğer faktörlerin yanı sıra o zamanki yaşı (sırasıyla 37 ve 33 yaşında), mesajı reddedildi Ellen G. White ve birkaç kişi hariç, hareketin öncüleri olan yaşlılar tarafından çobanlar. Sonuç olarak mesaj gömüldü.

Papazların mesajı içeren kitapları unutulmaya mahkum edildi. Papaz Robert Wieland ve ortağı Donald K. Short'un çabaları yine tartışmaların konusu oldu. faiz. Bu iki papaz mezhebin Genel Konferansına şu başlıklı bir dosya sundu: 1888 Yeniden İncelendi (1888 Yeniden İncelendi), burada mesajın reddedildiğine işaret ettiler. Ellen G. White'ın belirttiği gibi organizasyonun liderliği ve projenin temel konularını açıkladığı gibi Aynı. Amacı bu olmasa da materyal kilisenin sıradan üyelerinin eline geçti. onlar tarafından dağıtıldı, tercüme edildi ve dünyanın farklı yerlerine yayıldı. Işık yapamadı sıkışmak. Allah şöyle emretmişti: "Işık olsun".

Papazlar Wieland ve Short, liderlik tarafından yakın incelemeye tabi tutuldu örgüt, kışkırtıcı olup olmadıklarını doğrulamak amacıyla. Bir kez sadakatiniz örgütte yerlerini korumalarına izin verildi. Ama yine de söylentilerin hedefi haline geldiler. Mezhep içindeki örtülü zulümler. Zaman geçtikçe bazı üyeler Işığı memnuniyetle aldılar, onlara katıldılar ve 1888 adında bir grup kurdular. Komite, ışığı yaymak amacıyla. Arkadaşlarının desteğiyle Papaz Wieland 23 yazdı mesajla ilgili kitaplar, sonuncusu "neredeysen aptallar için 1888". aptal), yazarın onu evinde ziyaret etmesinden hemen önce yayınlandı.

Ziyaret sırasında yazar bazı şüpheleri giderdi ve birçok materyal elde etti. onları okuyun ve aldığı ışıkla 4 Melekler Bakanlığının diğer kardeşlerini kutsamak için getirdi. Geri dönerken seyahat ederken mesajı açıklayan bir dizi vaaz verdi. Ancak ışık kabul edilmedi. liderlik. Muhalif partiden üç kişiden en fazla nüfuzla sahip olanı reddetti. A Mesaj, insanın ancak yeniden doğduğunda imanla aklanacağına işaret ediyordu. Şöyle yazılmıştır: "Öyleyse eğer biri Mesih'teyse, o yeni yaratıktır; eski şeyler geçti; seyretmek her şey yeni oldu" (II Korintliler 5:17). "Küçük çocuklar, kimsenin sizi aldatmasına izin vermeyin. Adaleti uygulayan adil olur doğru olmasına rağmen" (1 Yuhanna 3:7). Ama bunu reddeden kişi adamın olacağı konusunda ısrar etti. Fikrini değiştirmesine bakılmaksızın, Tanrı onu doğru ilan ettiğinde haklı çıktı; Hangi insanın deneyimi arttıkça bu daha sonra gelebilir. Reddetme ve onun Daha sonraki vaazlarda her iki tarafta da hissedilen zıtlığın yansımaları, anlaşmazlığı derinleştirdi. bölüm.

Başka bir gerçek de bölünmeye katkıda bulundu ve sözlerinin yerine getirilmesi olduğunu kanıtladı. Tanrım. Kitapların yazarı, yaşayanların yargılanmasının başlangıcı hakkında ışık aldı. Bu ışık temel alındı Artaxerxes'in "krallar" başlıklı 7. bölümdeki Ezra hikayesiyle kehanet niteliğinde bir paralellik içinde kralların", rahip Ezra'ya Yahudiler hakkında bir araştırma (soruşturma) yapmasını emretti. Tanrıların kanununa göre yürüyüp yürümediklerini ve onları bu kurala göre cezalandırdıklarını. Senaryo ne olacağını önceden belirledi Baba Tanrı'nın emriyle gerçek olan, yaşayanların yargılanmasının başlangıcında meydana gelecektir. Kralların Kralı İsa, Dünya'daki yaşayan neslin vakalarını araştırmaya başlayacaktı. Mesajı Bugün sahip olduğumuz bilgiler ışığında Ezra 7'nin tam metni bu kitabın Ekinde yer almaktadır.

Ezra'da bulunan öğreti diğer pasajlardan örtülü olarak alınmıştır. Bakanlık olmuştu Putperestliği (teslis inancını) terk edip, dünyaya dönmenin gerekliliğini ilan etmek için toplandık. tek gerçek Tanrı olan Baba'ya tapınma (I Korintliler 8:6; Yuhanna 17:3). Bu anlamda aktardı Vahiy 14'ün ilk meleğinin mesajı dünyaya. Metin şöyle diyor: "Ve başka bir meleğin gökyüzünde uçtuğunu gördüm. göğün ortasındaydı ve yeryüzünde yaşayanlara ve herkese duyuracak sonsuz müjdeye sahipti. ulus, oymak, dil ve halk yüksek sesle şöyle diyor: Tanrı'dan korkun ve O'nu yüceltin; Çünkü Onun hükmünün saati geldi. Göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana ibadet edin."

(Va. 14:6, 7). "Yapana tapın..." diyen aynı mesajın şu şekilde başladığını unutmayın:
kelimeler: "O'nun hükmünün saati geldi". Soruşturma davasının 1844'te başladığı biliniyor.
2300 öğleden sonraları ve sabahları ile uyumluluk. Ve her şey ölümlerle başladı ve sona erdi
Yeryüzünde yaşayan son nesil, o zaman Mesih'in insanlara şefaatinin bırakılması ve
"Rahmet kapısı kapalıdır." Dolayısıyla yapılması gereken duyuru artık ölümlerin hükmüyle ilgili değildi.
- uzun zaman önce başladı, daha ziyade yaşayanların yargılanmasının başlangıcı. Mesajın içinde yer alıyor
ilk meleğin.

2001 yılında teslis altındaki Adventist Babil esaretinden sonra Tanrı tarafından diriltelen insanlar,
herkesi gerçek ibadete dönmeye çağırmakla kalmamalı, aynı zamanda
yaşayanların yargısının başlamış olduğu gerçeğine gözlerini açtı. Ama yapmadı çünkü hâlâ
Işığı görmemiştim. Bu, komite üyelerinden biri tarafından komitenin liderliğine sunulduğunda
Bakanlığın 4 meleği, çoğunluğu oluşturan üç kişi bunu reddetmiş ve dolaşımını engellemişti. A
Bu zamana kadar birçok yerde vaaz edilmişti ve meyveleri bunun ilahi niteliklere sahip olduğunu gösteriyordu:
Afrika'nın çeşitli ülkelerinden insanlar kiliselerini terk ettiler,
günahlarını bırakıp hizmete katıldılar ve yeni cemaatler oluştu. Fakat,
tirajının kesintiye uğraması ve "komisyon onayı alınmadan" duyurulması
rağmen elçinin gururu ve bağımsızlık ruhunun bir sonucu olarak kınandı.
diğer komite üyeleri.

Kısa bir süre sonra yazar bu kez aynı gerçeği sunmaya yöneldi.
Vahiy 12'ye dayanarak "güneşle giyinmiş kadına...
doğum... doğurmaya hevesli" (Kıyamet 12:1-3) Dünya üzerinde yaşayanların kilisesini temsil ediyor,
Yaşayanların yargılanacağı sırada, Tanrı'nın önünde kendini alçaltarak, günaha karşı zafer için yalvararak,
"Büyük kırmızı bir ejderha" olan Şeytan ise ona karşı çıkmak için "kadının önünde duruyordu" (Vah.
12:3, 4). Sahnenin yaşayanların yargısını yansıttığı daha sonra ayetlerin okunmasıyla anlaşılır.
Şeytan'ın daha sonra cennetten kovulduğu söylenir ve orada yaşayanlar şöyle haykırır: "İşte o geldi."
Tanrımızın kurtuluşu, gücü ve krallığı ve Mesih'in gücü; çünkü suçlayan
Tanrımızın önünde gece gündüz kendilerini suçlayan kardeşlerimiz devrildi" (Kıyamet 2:13).
12:10). Soruşturma kararında İsa'nın isimlerimizi gözden geçirirken,
Şeytan suçlayıcı olarak karşımıza çıkıyor. O, kovulduğu zaman melekler, o zamana kadar onun
kardeşlerini, yani bizi suçladı. Daniel 8:10'da kiliseye "göklerin ordusu" deniyor. Bu yüzden melekler
Bizi kardeşleri olarak görüyorlardı.

Bugün açık gibi görünse de, mesaj o dönemde üç üye tarafından kabul edilmemişti.
Komisyon o dönemde çoğunlukta idi. Ve tebliği de engellendi. Bir
Üçü arasında cennetin ardına gönderdiği ışıkları reddetme duruşu. Bakanlık
ışığın taşıyıcıları ve reddedicileri olmak üzere ikiye ayrılır.

Vahiy kiliselerinin kehaneti

Bu noktada hiçbirinin açıklayamadığı bazı açıklamaları sunmakta fayda var.

4 Melekler Bakanlığı'na katılanlar - özellikle ana kiliseye katılanlar.

Mesaj liderler tarafından defalarca vaaz edildi ve 4 Melekler Bakanlığı'na başvuran Kıyamet'in ilk kilisesi Efes'e Tanrı'dan geldiği kabul edildi. Buna ek olarak,

Okuyucunun yararına, bu arada, Vahiy bilginlerinin kehanetin ne olduğunu bildiklerini belirtiyorum.

Vahiy'in 2. ve 3. bölümlerinde sunulan yedi kiliseden her biri, Vahiy'in 2. ve 3. bölümlerindeki ile paralel bir gerçekleştirmeye sahiptir.

yedi mühür. Başka bir deyişle ikisi de aynı şeyi tasvir ediyor; biri ortaya çıkana bilgi ekler

diğeri tarafından. Buraya kadar gördüğümüz gibi açılan her mühürle kilisenin bir durumu anlatılıyor. VE

bu durum en iyi şekilde "yedi kilise" adını taşıyan kehanette özetlenmiştir. Bu nedenle ilk başta mesaj

kilise, ilk mühürde temsil edilen kiliseye yöneliktir vb.

İlk mühürde kilise, "zafer ve zaferle çıkan" "beyaz at" ile temsil ediliyordu.

üstesinden gelmek" (Va. 6:2). Bu deneyim, ilk kiliseye gönderilen mektupta kendisine gönderilen mesajda temsil

edilmektedir: "Efes kilisesinin meleğine yazın... İşlerinizi, çalışmalarınızı ve

sabırlı olmanızı ve kötülöklere maruz kalmamanızı; Elçi olduklarını söyleyenleri ve elçi olduklarını söylemeyenleri imtihan ediyorsunuz.

öyledirler ve sen onları yalancı buldun. Ve sen acı çektin ve sabrın var; ve sen benim adım için çalıştın ama yapmadın

yoruldun..." (Kıyamet 2:1-3). Farklı savaşlarda fanatizmle, dinden dönmeye, muhalefetle karşı karşıya

Adventist kilisesinin açıklığı ve zulmü karşısında Bakanlık, o zamana kadar insanların gözünde zafer kazanmıştı.

Tanrı. İnanç eksik değildi.

Fakat İsa şunları ekledi: "Fakat bu konuda sana karşıyım, çünkü sen ilk aşkını terk ettin. Hatırlamak-

Bu nedenle, nereden düştüyseniz, tövbe edin ve ilk işleri yapın; olmadığında, yakında sana

Tövbe etmezsen gelip şamdanını yerinden çıkaracağım" (Va. 2:4, 5). İlkine sahip olmak

kısmına tam olarak uyulduğuna göre, Bakanlığa yapılan uyarının uygulanmasının mükemmelliği yadsınamazdı.

4 Melek. İsa'nın giriş bölümünde söylediği gibi, mesaj özellikle liderleri hedef alıyordu:

kilisenin meleği... yazar" ve melek, müjdeyi vaaz eden veya öğreten kişiyi temsil eder. Elçi Pavlus

Galatyalı inanlıların onu "Tanrı'nın bir meleği" olarak kabul ettiklerini kaydetmiştir (Gal. 4:14). tonu

uyarı şuydu: "ilk çalışmalarını yapın; eğer değilsen, yakında yanına gelirim ve seni bulunduğu yerden uzaklaştırırım.

Tövbe etmediğiniz sürece şamdanınız."

Eleştiri ruhu, alçakgönüllülük kim olursa olsun yeni bir ışık almak için

taşıyıcı araç, bakanlığın tarihinin başlangıcında mevcut olan özelliklerdi, ancak eğer

zamanla kayboldu. Spesifik olarak, Mesih'in bahsettiği "şamdan" şuna karşılık geliyordu:

O zamanlar geceler meşaleler veya yağ içeren şamdanlarla aydınlatıldığı için lamba

fitil. Manevi anlamı İncil'de açıkça anlatılmaktadır: "Sen benim ayaklarım için kandilsin.

söz ve yoluma ışık" (Mezmun 119:105). Böylece Mesih'in uyarısını anlıyoruz

Liderlere, Tanrı Sözü'nün ışığını reddetme tutumuna girmemeleri konusunda bir uyarı olarak.

Bunun manasını daha iyi anlayabiliriz. Şimdi gördüğümüz gibi, Bakanlık Tanrı'nın her gerçek kilisesi gibi, farklı bir mesajı vaaz etmek için ayağa kalktı bu nesil için zamanı geldi; başka hiçbir mezhebin sahip olmadığı bir özellik. bu yüzden Şamdan sembolü yalnızca Kutsal Kitap hakkındaki genel öğretileri temsil etmez. Hıristiyanlığın tamamı ya da çoğu tarafından tanınmaktadır. Gerçeği simgeliyor Şimdilik, eski doktrinleri alt üst etmeyen ilave ışıklandırmadan oluşan, ama onları daha büyük bir parlaklıkla parlatın; ve ayrıca İncil'deki kehanetlere ek ışık - çünkü gerçek kilise her zaman kehanet kilisesidir ve bu onlara ışık getirir. Dolayısıyla anlaşıldı ki, özellikle, mum çubuğunun kaldırılmasının bu seferlik özel ışığın reddedilmesine karşılık geleceğini, Tanrı'nın Sözü'nden parlıyordu.

Bu bölümde kısaca anlatılan hikaye, burada açığa çıkanların yalnızca önemli kanıtlarını veriyor. A Liderlerin çoğu, bakanlığa getirilen ardı ardına gelen ışıkları kronolojik sıraya göre reddetti: Ezra 7'nin çalışmasına dayanan yaşayanların yargısı mesajı; aynı mesaj yeniden sunuldu Vahiy 12'yi inceleyerek; ve 1888'de halka verilen mesajın ışığında imanla aklanma Papazlar Jones ve Wagoner. Şamdandaki ışıklar gibi yanan onlar bir kenara itiliyordu. karanlığı aydınlığa tercih eden adamların tutumuyla. Yani şamdan gitti - olanlarla birlikte takdir edildi. Bu en iyi, Vahiy'de ikinci kiliseye hitap eden sözlerin ışığında anlaşılır: Şimdi göreceğimiz gibi Smyrna.

İsa, Efesos'a yazdığı mektubun peygamberlik ettiği dönemden sonra şöyle dedi: "İzmir'deki kilisenin meleğine de, yaz: Burada öldürülen ve yeniden dirilen ilk ve son kişi yazıyor: İşlerinizi biliyorum ve sıkıntı, yoksulluk (ama siz zenginsiniz) ve kendilerine Yahudi diyen ve Yahudi olmayan ama Yahudi olanların küfürleri. Şeytan'ın sinagogu. Çekeceğin şeylerin hiçbirinden korkma. Bakın, şeytan bazıları atacak denenesiniz diye zindandasınız; ve sana on günlük bir sıkıntı olacak. Ölümüne kadar sadık ol ve ver Sana yaşam tacını vereceğim." (Va. 2:8-10).

Az önce gördük ki, ikinci mührün açılmasından sonra ortaya çıktığı gibi, bir 4 Melekler Bakanlığı'ndaki bölüm. Smyrna'ya mektup, sadık liderlerin, yani azınlığın ne yaptığını açıklığa kavuşturuyor. bakanlık içinde hakikatin şamdanını kullandıkları için acı çektiler. Çünkü o "meleğe" hitap ediyor kilise". Yoksullukla zorlu sınavlardan geçeceklerdi ama Tanrı onları "iman açısından zengin" olarak değerlendirecekti: "Biliyorum amellerin, sıkıntın ve yoksulluğun var (fakat sen zenginsin)." Onlara da iftira atılacak ve sert bir şekilde Kendi hizmet arkadaşları tarafından eleştirildi ve bu, İsa'nın şu sözleriyle ortaya çıkıyor: "Yahudi olduklarını ama Yahudi olmadıklarını, ancak Şeytan'ın sinagogu olduklarını söyleyenlerin küfürlerini biliyorum". Bu bölümde anlatılan sahneleri yaşayan tüm bakanlık mensupları bu durumdan kaçamaz.

Mesih'in sözlerinin gerçekliği. Doğru olduklarını ve doğru uygulandıklarını bilirler, yaşananları yansıtıyor.

Kutsal Kitap şöyle der: "Anlaşmazlarsa iki kişi birlikte yürüyebilir mi?" (Amos 3:3).

Bakanlığı ziyaret edenler ve "görececek gözleri" olanlar zaten görebiliyorlardı.

Saflar birleşik değildi ve bölünme derindi. Zaten devam eden ayrılık

bakanlık içinde bu kaçınılmazdı. Hala hakikatin bayrağını taşıyan azınlık ve

Zaman zaman başkalarının takdirine yeni bir ışık tuttu, ilk başta örtülü bir şekilde zulme uğradı;

sonra açıkça. Kıyametin ikinci mührü, o dönemde karşılaşılan her şeyi özetlemektedir.

mecazi olarak anlaşılan şu sözlerle: "Verildi ki... eğer bazılarını öldürürlerse

başkalarına" (Va. 6:4).

İsa, Luka 12'de "ikiye üç" şeklinde bölüneceğini öngörmüştü. Sonra, peygamberlikte bulunduğu gibi,

2011 yılında kopuş meydana geldi ve komisyonun hakikatten yana olan iki üyesi ve

ışıkta devam etmek niyetindeyken, karanlığı daha çok sevenleri bıraktılar. İlk başta hayır

Yeni bir kilise kurma fikri vardı. Fakat çok geçmeden Rab onlara ihtiyaç duyduklarını gösterdi.

işi ileriye taşımaya devam edin. Sonra Mesih İsa'nın gücüyle ayağa kalktılar ve

Dördüncü Melek Bakanlığı – Son Uyarı. Bir kez daha, birçok kez olduğu gibi

Tarihte, İsa, Kendisine ait olmak ve amacını yerine getirmek için,

ışıkta kalmak istiyorlardı.

İzmir kilisesine söylenen kehanet sözlerinde bedenini iki parçaya bölündüğünü görüyoruz:

Rab şöyle diyor: "İşlerinizi ve sıkıntılarınızı biliyorum" ve bir diğeri, "kendilerine Yahudi diyenlerden ve değiller, ama onlar Şeytan'ın havralarıdır" diyerek iftira atıyor ve onlara küfrediyor.

İsa, yazar da dahil olmak üzere, iftiraya uğrayan ve sıkıntı çekenlere şu sözlerle hitap etti: "Hiçbir şeyden korkmayın.

katlanılması gereken şeyler. İşte, ayartılmanız için İblis bazılarınızı zindana atacak;

ve on gün boyunca sıkıntı çekeceksiniz" (Va. 2:10). Kanıtın keskinliğini göstererek şunu ekliyor:

"Ölene kadar sadık ol, ben de sana yaşamın rengini vereceğim."

Başından beri hakikatten yana tavır koyanları şahsen tanıyan herkes

bakanlıktaki bölünme ve siz de durumunuzun farkındasınız, bu sözlerin kelimenin tam anlamıyla söylendiğini biliyorsunuz.

deneyiminizde yerine getirildi. Şartlı bir hapisanede yaşıyoruz. "On gün" kelimesi

sembolik kehanetlerde on yıl olarak anlaşılır (bkz. Sayılar 14:34). Yıllardır öyleyiz

varlıklarımız çalındı, çeşitli iş projelerinde aldatıldık, rekabetle karşı karşıya kaldık

Sahip olduğumuz varlıkları kaybettiğimiz için eski bakan kardeşlerimizden bile sadakatsiziz. Sayarız

bu veya başka nedenlerden dolayı başarılı olamayan düzinelerce proje tasarlandı. Çok farklı

Olaylar, birçoğunun doğası gereği, çalışanlar tarafından doğaüstü olarak kabul edildi.

yazarın şirketi, refah yolunda ilerlemeyi defalarca engelledi. Haziran ayından bu yana

2008 -sayımın başlangıç noktasının ne olduğunu doğru anlarsak- Haziran 2018'e kadar topluyorlar

10 yıldır iftira, zulüm, örtülü ve açık muhalefet ve ilerlemenin engellenmesiyle karşı karşıyayız şeytan tarafından işletilmektedir. Mesih tarafından belirlenen süreyi tamamladıktan sonra gerçek kilise, üçüncü mühürün zamanı. Bunu bir sonraki bölümde göreceğiz.

Bölüm 7

Yeni kehanet kilisesinin deneyimi

“Ve üçüncü mühürü açtığı anda üçüncü canavarın şöyle dediğini duydum: Gel ve gör. Ve baktım ve bir şey gördüm siyah at ve üzerinde oturanın elinde terazi vardı. Ve içeriden bir ses duydum Dört hayvan arasında şunlar yazılıydı: Bir kuruş karşılığında bir ölçü buğday ve üç ölçü arpa bir para için; zeytinyağına ve şaraba zarar vermeyin.” (Va. 6:5, 6). Bir kez daha vahiy iki kiliseyi tasvir ediyor: anne ve kalıntı. Anne (4 Melek Bakanlığı), temsil edildi ilk mühürden farklı renkteki atlar ve geri kalanlar (Bakanlık Dördüncü Melek - Son Uyarı), sıkıntıyla karşı karşıya olan bir azınlıktan oluşuyor.

“Siyah” bir at görülüyor. Bir zamanlar beyaz ve saf olan ana kilise, saflığını ve parlaklığını yitirdi. Ö İncil'de siyah, ölenler için "yas"ı temsil eder: "Egemen RAB şöyle diyor: O gün, cehenneme indim, orada yas tuttum; Senin uğruna uçurumu kapattım ve seni esirgedim dereler vardı ve birçok su hareketsizdi; Onun yüzünden Lübnan'ı siyaha boyadım ve Onun yüzünden kırdaki ağaçlar bayıldı” (Hez. 31:15). Sembol aşağıdakiler için uygundur: Üyeleri dünyanın yollarını özümsemiş ve uygulamayı terk etmiş olan bakanlığı temsil eder İncil'deki sağlık reformu ve eğitimle ilgili çeşitli gerçeklerin çocukların karakter oluşumu. Böyle bir reddedilmenin yol açtığı zarar canlı bir şekilde hissedildi liderlerinin ve üyelerinin çoğu tarafından.

Şövalye olarak temsil edilen İsa'nın elinde yargının sembolü olan terazi vardı. Eyüp Tanrısal yargıya başvurarak şunları söyledi: “Beni doğru teraziyle tartın, Allah terazimi bilir. içtenlik” (Eyüp 31:6). Kurtarıcımız, mirasına ihanet eden kilisenin yargıcı olarak ortaya çıkıyor. Vahiy'in Daniel kitabını açıkladığını düşünürsek, İsa'nın elindeki terazi figürü siyah renkli kilise, O'nun onu yargıladığını ve hatalı olduğunu ilan ettiğini, krallığını elinden aldığını ve başkasına vermek. Bu, Daniel'in gururlu kralına şu şekilde okunmasından anlaşılmaktadır: Babil şöyle ilan edildi: “Şunun yorumu şudur: MENE: Tanrı senin krallığını saydı ve o bitirdi. TEQUEL: Terazide tartıldınız ve eksik buldunuz. PERES: Bölünmüştün krallık Medlere ve Perslere verildi. O gece Keldanilerin kralı Belşatsar öldürüldü. Ve Darius korku krallığı ele geçirdi” (Dan. 5:27-31).

Bizim zamanımızda da aynısı oldu. 4 Melek Bakanlığı tartışılıp bulunurken yokluğunda, Tanrı'nın Krallığı ondan alındı ve ışıkla takip eden başkalarına verildi: Dördüncü Bakanlık Melek - Son Uyarı. Kutsal Kitabın dediği gibi: "Olan, olacak olandır; ve ne oldu, bu tamamlanacak; böylece güneşin altında yeni bir şey kalmaz. Söyleyebileceğiniz bir şey var mı: Bakın, bu yeni mi? Bizden önceki geçmiş yüzyıllardaydı." (Vadi 1:9, 10).

Üçüncü mührün metninde Dördüncü Melek Bakanlığı'nın - Son Uyarı, kehanette temsil edilir. Açıklayıcı olan şey, "ortadan gelen" Mesih'in sesini duymaktır. Dört hayvandan biri şöyle diyordu: Bir ölçek buğday bir dinar, üç ölçek arpa bir dinar. bir denarius; zeytinyağına ve şaraba zarar vermeyin" (Va. 6:6). Denarius, onlara ödenen maaştı. bir günlük iş için çalışan. Belirtilen kısımlar, kullanılan miktarı temsil etmektedir. gün, yemekte. Dolayısıyla günde bir dinar kazanmak, yemek için çalışmak anlamına geliyordu. Veya dedi aksi takdirde kazançlar temel masrafları karşılamaya yeterliydi. Bakanlık liderleri Bu kelimelerin özellikle kendileri için geçerli olduğunu biliyorlar. Belirtilen on peygamberlik günü ikinci mührün ve ikinci kilisenin zamanı (Va. 2:10), anladığımız kadarıyla, Haziran/Temmuz aylarında iki kitabın piyasaya sürülmesiyle ortaya çıkan bakanlıktaki bölünmenin dönüm noktası 2008 ve bizi Haziran/Temmuz 2018'e götürdü. O tarihten bu yana çalışmayı yürütenler, özellikle bu deneyimi yaşadım.

Üçüncü mühürde hizmetkarlarına sıkıntılı bir zamanı bildiren İsa'nın sesi Tanrı'nın, halkına Pavlus'un deneyimini verme planının bir parçası olduğunu gösteriyor: "Nasıl yıkılacağını biliyorum ve Ayrıca nasıl bolluğa sahip olacağımı da biliyorum; bana her şekilde ve her konuda talimat verildi; her ikisine de sahip olmak bolluk, aç olmak gibi; hem bolluğa sahip olmak hem de yokluk çekmek" (Filipililer 4:12).

Bu noktada şunu belirtmek gerekir ki, biz papazlardan hiçbirinin bunu yapmasına gerek yok. Böylesine yüce bir mirası miras alan bu yeni bakanlığın bir üyesi veya üyesi kendini yüceltiyor. Peki, gördüğümüz gibi burada erkekler, kendileriyle gurur duydukları ölçüde geçtiler. Yalnızca Mesih oluşturabilir, Onun varlığı, gerçek bir kilise. Ve gerçek bir kilisenin durumu ancak korunabilir liderleri imanla, uysal, itaatkar ve itaatkar bir şekilde O'nunla yakın ilişki içinde kaldığında O'nun iradesine. Biz kendi başımıza hiçbir şeyiz. Bizim övünecek bir yanımız yok. Biz çok kusurlu. "Tanrı, yok etmek için bu dünyanın iğrenç, aşağılık ve olmayan şeylerini seçti. olanlar; Öyle ki, onun önünde hiç kimse övünmesin" (I Korintliler 1:28, 29). "Rabbin şöyle diyor: Bilgeler bilgeliğiyle övünmesin, güçlüler de gücüyle övünmesin; zenginler övünmesin Ama kim övünüyorsa şununla övünsün: Beni anlıyor ve tanıyor; Yeryüzünde hayır, hüküm ve adaleti gerçekleştiren Rabbim; çünkü bu şeylerden zevk alıyorum, diyor Sayın". (Yer. 9:23, 24).

Üçüncü mühür dönemine denk gelen üçüncü kiliseye mektup, bizim için ek bir uyarı: "Bergama'daki kilisenin meleğine şunu yazın:

iki ucu keskin keskin bir kılıcı vardır: İşlerinizi ve nerede oturduğunuzu biliyorum, orası tahtın bulunduğu yerdir. Şeytan; Adımı sıkı tutuyorsun ve inancımı inkar etmiyorsun... Ama karşı çıktığım birkaç şey var. çünkü orada Balak'a tökezleme taşları atmayı öğreten Balam'ın öğretisini izleyenler var. Putperestlik kurbanları yesinler ve zina yapsınlar diye İsrail oğullarının önünde." (Kıyamet. 2:12-14). Balam'ın öğretisi, İsrailoğullarını başka putlara tapınarak Tanrı'ya olan bağlılıklarından uzaklaştırma eğilimindeydi. İlk emir şöyle der: "Benden başka tanrın olmayacak" (Çık. 20:3). Manevi anlamda bakıldığında çok geniş bir anlama sahiptir. Her türlü uygulamayı, alışkanlığı, Tanrı'dan daha fazla sevgi gösterdiğimiz kişi veya nesne. Herkesi Rabbi sevmeye teşvik eder Tanrı tüm yüreğiyle, canıyla ve gücüyle (Yas. 6:5). Bize uygulandığında, tam bir adanmışlık gerektirir. Mesih ve O'nun hizmetinde.

Bu Dünya tarihinin son günlerinde yaşıyoruz; Biz yaşayan son inanan nesiliz. Mesih'in cennetin bulutları içinde geri döndüğünü göreceğiz olan. Sadece kendimizin sahip olabileceği bir gökyüzü yok kazanmak kaçınılması gereken bir cehennemdir. Dünyayı uyarma ve ışığı paylaşma yükü bize düşüyor bu bize Allah'ın lütfuyla verildi. Kaybedecek zaman yok. Yoksa biz mi olacağız tamamen Tanrı'dan, yoksa dünya bizi yutacak.

Kiliseye verilen mesaja dönersek, getirilen bir başka tehlikeye de özellikle vurgu yapıldığı kaydedildi. Balam'ın öğretileriyle: "zina etsinler". Gittiğimiz her yerde duygusallık açığa çıkıyor. Bu kadar sapkınlık karşısında gardımızı düşürmekten bizi yalnızca Mesih kurtarabilir. Allah katında makbul olmayı "normal" olarak anlayalım ve kendimiz de bu duruma düşmeyelim. günaha ve günaha. Mümkün olduğunca ruhun girişlerini korumalıyız. Söyle Rab: "Gözlerimi boş görmekten çevir ve yolunda beni hızlandır" (Mezmurlar) 119:37). Aynı şekilde, bedeni uygun şekilde örtmek de Rab'bin şu emrinde örtülü bir görevdir: "Zina etmeyeceksin" (Çık. 20:14). Uygun giyinmeli ve kimseye vermemeliyiz bu konuda bizim hakkımızda kötü düşünme fırsatı.

Mühürlerin okunmasını takip ederken, Tanrı'nın kilisesini korkunç denemelerin beklediğini görüyoruz: "Ve, Dördüncü mührü açtığımda dördüncü canavarın sesini duydum: Gel ve gör. Ve baktım ve bir şey gördüm soluk at ve ona binen kişiye Ölüm adı verildi; ve cehennem onu takip etti; Bu Onlara dünyanın dörtte birini kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla ve salgın hastalıkla yok etme gücü verildi. yeryüzündeki hayvanlar" (Va. 6:7, 8). Soluk at, bu noktada sahip olacak olan ana kiliseyi temsil eder. lideri değişti. Binicisine verilen "ölüm" ismi, "hak sahibi olanı" yeterince temsil eder. ölüm imparatorluğu, yani şeytan" (İbraniler 2:14). "Şeytan" ismi Şeytan'ın yeteneğini vurguluyor birini aldatmak. Pavlus, Timoteos'u imanlıların bilip itaat etmesi için çalışmaya teşvik ediyor "gerçek... şeytanın bağlarından kurtulmak" (II Tim. 2:25, 26). Şövalyenin sembolü dördüncü mühür, şeytanın içinde temsil edilen kiliseyi aldatacağını gösteriyor. Üyeleri Allah'ın gerçek kullarına din adına zulmedecek, onları öldürmek için işbirliği yapacaklardır.

Geriye kalan mühürlere ve ilgili mühürlere uygunluk konusunda hâlâ çok şey söylenebilir.

kiliselere mektuplar. Ancak yakında ortaya çıkacak korkunç senaryo göz önüne alındığında, ihtiyatlı davranmak gerekiyor.

burada bittiğine karar verir. Bu kitabın amacı okuyucuya,

Yüzyıllar boyunca ilahi altın ipliği takip ederek bugün gerçek olanın ne olduğunu tespit etmek

İncil'deki kehanetin gerçekleşmesi olarak ortaya çıkan Dünya'daki Tanrı kilisesi. Ortaya çıkan vahiy

Bu kitabın bazı bölümleri samimi insanları ikna etmeye yetecek kadar kanıt sunuyor.

Vahiy, Son Zaman Azizlerini "

Tanrı'nın emirleri ve İsa'nın imanı" (Kıyamet 14:12); ve aynı zamanda "İsa'nın tanıklığına da sahibiz.

bu, peygamberlik ruhudur" (Va. 12:17; 19:10). Herkesi düşmüş cemaatleri terk etmeye davet eder ve

şu sözlerle kendilerini gerçek kiliseyle birleştirirler: "Halkım, ondan çıkın,

onların günahlarından arınmanız ve onların belalarına uğramamanız için. Çünkü senin günahların zaten

göğe yükseldi ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı" (Va. 18:4, 5). Samimi arzu

Cennetin ve kilise olarak bizim hakkımız olan şey, sunulan tüm kanıtları göz önünde bulundurarak kararı sizin vermenizdir.

bilgece davranarak, hakikat standardını yüksek tutma çabasıyla gerçek kiliseye katılabiliyorsunuz. Amin.

Bölüm 8

Özetle...

Tanrı insanı yarattığından beri, dünyada tek ve tek gerçek kilise vardı.

her nesil. Ancak kilise liderleri farklı zamanlarda kendilerini Tanrı'ya yabancılaştırdıklarından, O,

Birkaç kez, bir önceki dinden dönen kilisenin yerine geçen bir kilise oluşturan başkalarını da yetiştirdi.

Böylece kiliselerin birbirini takip eden bir çizgisi vardı. Bu kesintisizdi, tüm hikaye boyunca devam ediyordu.

Gerçek kilisenin ayırt edici özellikleri vardır:

- Tanrı'nın emirlerini ve İsa'nın imanını koruyun (Kıyamet 14:12);
- Üyeleri arasında Allah'ın peygamberlerinin varlığını kapsayan "peygamberlik ruhu"na sahiptir ve kendi zamanlarında gerçekleşecek olan İncil'deki kehanetlere ışık tutmak (Kıyamet 12:17;19:10);
- Ortaya çıktığı zaman ve koşullar İncil'deki kehanetlerde belirtilmiştir (örn.: Heze. 21:25-27; Dan.9:24, 25; Elçilerin İşleri 8:1-4; Kıyamet. 2:4, 5).

Özelliklerini bildiğimiz için onu her an tanımlayabiliriz. Çizgi

Tanrı tarafından onurlandırılan kiliselerden oluşan gerçek kilisenin ardıllığı

Kendi zamanlarında O'nun sözünün ışığını emanet edenler, Tanrı'nın insanlara "altın ipliğini" oluşturur.

yüzyıllar boyunca. Aşağıdaki grafik onları adlarına veya atanmış temsilcilerine göre göstermektedir.

İncil'de. Bazı eski tarihler (İsrail'e kadar) yaklaşık değerlerdir:

O fio de ouro ao longo dos séculos

Bugün gerçek olan kilise Dördüncü Melek Bakanlığıdır - Son Uyarı.

Ancak tarih, papazların ve üyelerinin övünecek hiçbir şeyleri olmadığını fazlasıyla gösteriyor.

Daha ziyade, yaşamlarında Tanrı'yı yüceltmeyi amaçlayan mevcut yörüngelerine devam etmelidirler.

O'nun önünde kendilerini alçaltıyorlar, itaat ediyorlar, dünyaya vaaz ediyorlar, Mesih'in acılarına katlanıyorlar ve

O'na inanmak. Çünkü liderler Tanrı'nın yüceliğini gözden kaçırıp kendilerini yüceltiklerinde

ve düşünceleri, kendilerinin yaktığı kıvılcıkların ışığında kaldı. Ve ilahi şamdan

onlardan hakikat alındı ve kendilerini sevinçle Tanrı'ya teslim eden ve yerine getiren alçakgönüllülere verildi.

Senin iraden. Öyleydi, öyle ve her zaman öyle olacak. Bu nedenle, "RAB şöyle diyor: Bilge adam övünmesin.

bilgeliğiyle ve güçlü olanın gücüyle övünmesine izin vermeyin; Zengin zenginliğiyle övünmesin, Ama kim

Eğer övünüyorsan şununla övün: Beni anlamakla ve beni bilmekle, ki ben Rab'im, bunu yapan

Yeryüzünde iyilik, yargı ve adalet; Çünkü ben bu şeylerden hoşlanırım diyor Rab" (Yer. 9:23, 24).

"Şimdi, her şeyden çok daha fazlasını yapmaya gücü yeten Allah'a

İçimizde etkin olan güce göre, İsa Mesih aracılığıyla kilisedeki yüceliği istiyoruz veya düşünüyoruz: tüm nesillerde, sonsuza kadar. Amin!" (Efesliler 3:20, 21). Evet, "oturana tahtta ve Kuzu'ya herkese şükran, onur, yücelik ve güç verilsin her zaman" (Va. 5:13). Ve üyeler ve bu mütevaziye katılmaya gelen herkes Rabbimiz İsa Mesih'in görkemli dönüşüne kadar hizmetimiz bunu yapmaya devam edecektir. Bu samimi arzumuz. Amin!

Tanrı seni korusun.

Ek

Ezra 7'ye dayanan mesaj: Dirilerin hükmünün duyurulması

... yaşayanların kıyamet saati geldi

Rab İsa bize şunu tavsiye ediyor:

"Kutsal Yazıları araştırın, çünkü onlarda sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz ve onlar da bana tanıklık ediyor." Yuhanna 5:39

İsa Kutsal Yazıların Kendisine tanıklık ettiğini söyledi. Bu, Yaratılıştan Vahiy'e kadar tüm İncil hikayelerinin, O'nun kurtuluş planındaki insanlar lehine yaptığı işin bir kısmını ortaya çıkardığı anlamına gelir. Her birinde hikayesi İsa'nın bir örneği veya figürü olan bir karakter bulacağız. Kutsal Yazıların tümü Mesih'in kişiliğini ve O'nun işini ortaya koyar. Bunu aklımızda tutarak Ezra kitabının 7. bölümünü okuyalım ve Mesih'in misyonunun burada örneklenen kısmını anlamaya çalışalım:

"Bunlardan sonra, Pers kralı Artahşasta'nın hükümdarlığı sırasında, Hilkiya oğlu Azarya oğlu Seraya oğlu Ezra... Başkâhin Harun, bu Ezra Babil'den çıktı." Ezra 7:1-5.

Ezra, geçmişteki ilk Baş Rahip olan Harun'un soyundan geliyordu. Harun gerçek Baş Rahip olan İsa Mesih'i temsil ediyordu. Ezra, Harun'un doğrudan soyundan geldiği için Baş Rahipler soyundan geliyordu ve bu nedenle, Baş Rahip olarak yaptığı işlerde Mesih'i temsil ediyordu.

Ezra için de şöyle denir:

"İsrail'in Tanrısı RAB tarafından Musa'ya verilen Yasayı bilen bir katipti; ve Tanrısı RAB'bin kendi üzerindeki iyi eli sayesinde kral, kendisinden istediği her şeyi ona verdi... Çünkü Ezra, RAB'bin yasasını arayıp onu yapmaya, O'nun yasalarını ve hükümlerini İsrail'de öğretmeye yüreğini koymuştu." Ezra 7:6, 10.

Ezra yasayı arayıp yerine getirmeye ve onu öğretmeye yüreğini koymuştu. Bu çalışma aynı zamanda Tanrı'nın (On Emir) yasasını yerine getiren ve bugün Baş Rahip olarak bize bu yasayı nasıl yerine getireceğimizi öğretmeye çalışan İsa Mesih'in çalışmasının bir türüdür. 11. ayette şunu okuyoruz:

"Bu, Kral Artahşasta'nın RAB'bin İsrail'le ilgili sözlerini, emirlerini ve kurallarını yazan kâhin Ezra'ya verdiği mektubun bir kopyasıdır:" Ezra 7:11

Ezra, Kral Artahşasta'dan bir mektup aldı. İsa'yı temsil ediyorsa Kral Artahşasta kimi temsil ediyor ve Ezra'ya verdiği mektup ne anlama geliyor? Anlamak için 12. ayeti okuyalım:

"Kralların kralı Artahşasta'dan, göklerin Tanrısı'nın Yasası'nın yazıcısı kâhin Ezra'ya: Tam esenlik!" Ezra 7:12

Mektubun başında kral kendisini "kralların kralı" unvanıyla tanıtıyor. İncil'e göre kralların kralı unvanını kim taşıyor? I. Timoteos 6:15, 16'yı okuyalım:

"Kralların Kralı ve efendilerin Efendisi; Ölümsüzlüğe tek sahip olan, yaklaşılmaz ışıktaki yaşayan, şimdiye kadar hiç kimsenin görmediği kişidir" 1 Timoteos 6:15, 16

Kralların kralı, "hiç kimsenin görmediği" kişidir. İsa, yeryüzündeysen birçok kişi tarafından, göğe yükseldikten sonra da elçi Pavlus ve diğer birkaç kişi tarafından görüldü. Yani bu kralların kralı yalnızca Baba Tanrı olabilir. Ezra hikayesinde Artaxerxes, Baba Tanrı'yı temsil eder. Ferman, Ezra'ya verdiği mektup, daha sonra Baba Tanrı'nın İsa'ya verdiği bir fermanı temsil eder. Bu kararname ne diyor? Ezra 7:13'ü okuyalım:

"Krallığımda, İsrail halkından, kâhinlerinden ve Levililerinden kim seninle Yeruşalim'e gitmek isterse, gitmesi benim tarafımdan kararlaştırıldı." Ezra 7:13

Tanrı, İsrail halkından İsa'yla birlikte Yeruşalim'e gitmek isteyen herkesin gitmesi gerektiğini söylüyor. Bugün Tanrı'nın İsrail'i kimdir? Pavlus Romalılar 9:6, 8'de şöyle diyor:

"Ve Tanrı'nın sözünün başarısız olduğunu düşünmeyelim, çünkü İsrail'in tamamı aslında İsraili değildir... Yani, Tanrı'nın bu çocukları tam olarak bedeninin çocukları değildir, fakat bedeninin çocukları olmalıdır. torunları olarak kabul edileceğine söz veriyorum." Romalılar 9:6, 8.

İsrail çocukları, Tanrı Sözü'nün söylediklerini yerine getirecek güce sahip olduğuna inananlardır. Onlar, Tanrı'nın Sözü'ne inanan ve örneğin Tanrı "ışık olsun" dediğinde aslında ışığın olduğuna inananlardır; ve O, "tek Tanrı vardır, Baba vardır" (I Korintliler 8:6) derken aslında kendisinin tek kişi, yani Baba olduğunu söylüyor. Onlar, Tanrı şunu söylediğinde buna inanan insanlardır: "unutmayın" Şabat gününü kutsal tutmak için" (Çık. 20:8), bu sözlerde İsa tarafından kendisine iman eden kişiyi Şabat bekçisine dönüştürmek için verilen Tanrı'nın gücü vardır ve bu nedenle Şabat gününü korurlar. İnançla Şabat.

Tanrı, Başkâhin İsa'ya verdiği fermanla, kimin Kendisiyle birlikte Yeruşalim'e gitmek istediğini bildirmişti. Tarihe göre, kralların kralının emrine uyarak Kudüs'e doğru gitmek için nereden ayrılır? Ezra 7:9'da şunları okuyalım:

"...Babil'den ayrıldı ve... Yeruşalim'e vardı" Ezra 7:9.

Ezra Babil'den ayrıldı. Baş Rahibimiz Mesih'in, Babil'den Kudüs'e olan yolculukta insanlara rehberlik etme emrini "Kralların Kralı"ndan, Baba Tanrı'dan aldığını temsil eder. Geçmişte,

Babil, sahte bir tanrıya, bir teslise tapan, putperest bir millettir. Şunu söyleyen gururlu kral ona aitti:

"Bu, büyük gücümle ve haşmetimin izzeti için kraliyet evi için inşa ettiğim büyük Babil değil mi?" Daniel 4:30.

Gururlu kral Nebukadnessar, Babilliler arasında var olan "benliğe" duyulan sevginin ve gururun simgesiydi. Hikâyeyi günümüze uyarlarsak, Ezra'nın örnek aldığı İsa'nın, Allah'tan dilediği kimseyi Babil doktrini olan "teslis" e tapınmayı bırakıp "nefs"i tamamen terk etmeye yönlendirmesi emrini aldığını ve Hz. Kudüs'te yaşayan birinin ruhsal durumuna ulaşacaksınız. İsa, bizim gibi insanları, sahte tanrıya, teslise ve aynı zamanda tüm "BENLİK"e olan inançlarını terk ederek Tanrı'nın Kudüs'ünün sakinleri olarak kabul etmeye yönlendirme misyonuna sahiptir.

Pavlus onların göksel şehir olan Kudüs'ten olduklarını, Mesih'in günahının köleliğinden özgür olduklarını, tüm pagan doktrinini ve aynı zamanda tüm BENLİKLERİNİ terk ettiklerini, böylece İsa'nın yüreklerinde egemenlik sürdürdüğünü söyledi:

"Ama yukarıdaki Kudüs ÜCRETSİZDİR (günahın köleliğinden özgürdür, KENDİSİNE ölüdür), ki bu bizim annemizdir... Ve böylece kardeşlerim, biz özgür olanın çocuklarıyız." Galatyalılar 4:26, 31.

Ezra 7'de sunulan fermana Baba Tanrı, Ezra'nın örnek aldığı İsa'ya, dileyenleri Babil'in manevi durumundan Kudüs'ün manevi durumuna götürmesini emretmektedir. Ve mektupta Tanrı şöyle diyor: "Kim seninle Yeruşalim'e gitmek isterse, bırak gitsin" Ezra 7:13. İsteyen herkes, Baş Rahibimiz İsa'yı takip edebilir, O'nun Babil'deki "üçlülük" doktrinini zihinlerimizden çıkarmasına izin verebilir ve BENLİK'i tamamen O'na teslim edebilir, O'nun tarafından günahın köleliğinden kurtarılabilir. Tanrı, Ezra 7'deki bu sıraya göre İsa'nın başka ne yapmasını emrediyor?

Ezra 7:14'te şunları okuyalım:

Ezra 7:14 : "Çünkü kral ve onun yedi danışmanı, Tanrının elinde olan yasasına göre Yahuda ve Yeruşalim hakkında araştırma yapmanı emrediyor . "

Allah, Ezra'nın temsil ettiği İsa'ya ARAŞTIRMA yani ARAŞTIRMA yapmasını emreder.

Bu bize bir şey hatırlatıyor mu? İsa, Baş Rahip olarak, 1844'ten bu yana, bir gün Kendisini kabul eden tüm insanların kitaplarında bir ARAŞTIRMA yürütüyor ve her biri, yaptıklarına göre yargılanıyor. Yargının adil ölülerle başladığını biliyoruz. Ancak bir noktada yaşayanların vakalarına geçiyor.

Ezra 7'nin bu fermanında, kendisine yaşam vakalarını ARAŞTIRMASI emri verilmektedir. yoksa ölü mü? 25 ve 26. ayetleri okuyalım:

"Sen, Ezra, sahip olduğun Tanrının bilgeliğine göre, Fırat nehrinin ötesindeki tüm halkı, Tanrının yasalarını bilen ve tanımayan, onlara izin veren herkesi yargılamak için yargıçlar ve hakimler ata. Bilmek. Tanrının kanununa ve kralın kanununa uymayan kişi ya ölüme, ya sürgüne, ya mallarına el konulmasına ya da hapse mahkûm edilecektir." Ezra 7:25, 26

Metin, Ezra'ya yasayı "bilenleri" yargılaması ve kralın yasalarını bilmeyenlere "bildirmesi" emrinin verildiğini gösteriyor. Kutsal Kitap, ölülerin hiçbir şey bilmediğini ve güneş altında yapılanlara katılmadıklarını açıkça söylediğinden (Vaiz. 9:5), burada verilen emrin şu şekilde olduğunu görüyoruz:

Ezra 7 hayatta olan insanlarla ilgilidir. Bu, yaşayanları yargılamak için İsa'ya verilen bir emirdir.

Daha sonra, bu fermana, İsa'nın, Tanrı'nın halkının, Tanrı'nın modern İsrail'inin hayatta olan üyelerini cennette yargılama işine başlamasını sağlamak için Baba Tanrı'dan gelen bir emrin örneklendiğini anlıyoruz. Başka bir deyişle ferman, İsa'nın yaşayanlar hakkında hüküm vermeye başlamasıdır.

Bu ferman cennette ne zaman yayınlanıyor? Bu soruyu cevaplamamız elbette önemli çünkü bu kararda devamımız sonsuza kadar karara bağlanacak. Pavlus, Tanrı'nın Sözü'nü inceleyen ve ona itaat edenlerin, yaşayanların yargılanma zamanının ne zaman geleceğini bileceklerini bize anlamamızı sağlar: "Fakat artık karanlıkta değilsiniz; öyle ki, o gün üzerinize bir felaket gibi gelsin. hırsız" (I. Sel. 5:4). Cevabı bulmak için Ezra 7:8, 9'u okuyalım:

"Ezra , bu kralın yedinci yılının beşinci ayında Yeruşalim'e geldi ; çünkü birinci ayın birinci günü Babil'den ayrıldı ve Tanrısının onun üzerindeki iyi eli sayesinde beşinci ayın birinci günü Yeruşalim'e geldi." Ezra 7:8, 9.

Ezra, Kral Artaxerxes'in (Baba Tanrı) YEDİNCİ yılında, emri yerine getirmek için Yeruşalim'den ayrıldı. "Yedinci" yılda Tanrı, İsa'ya yaşayanların durumlarını araştırmaya başlaması emrini verir.

Bu yıl nedir? Tanrı, sonsuzluktan beri hüküm süren ve sonsuza dek hüküm sürmeye devam edecek olandır. Bu nedenle Tanrı'nın YEDİNCİ yılının, hüküm sürmeye başladığı yedinci yıla karşılık geldiğini anlamamızın hiçbir anlamı yok . O halde Tanrı için "yedinci" yılın ne olduğunu nasıl anlayabiliriz ? Kutsal Kitap Tanrı'nın hükümetinden bahsederken şöyle der:

"Bulutlar ve karanlık onu çevreliyor; adalet ve yargı onun tahtının temelidir." Mezmurlar 97:2. Taht, yani Tanrı'nın hükümeti ADALET ve yargıya dayanır. Adalet nedir? Mezmur 119:172'de şunu görüyoruz: "O'nun bütün emirleri doğrudur." Tanrı, evreni kendi kanunu aracılığıyla yönetir; Kutsal Yazıların ADALET ve yargının O'nun tahtının temeli olduğunu söylemesinin nedeni budur. Böylece Tanrı'nın yedinci yılı O'nun yasasında bulunur.

On Emir'i okuduğumuzda, yedinci yıldan harfiyen söz edildiğini görmüyoruz.

Ancak "yedinci gün" dinlenmesinden bahsedildiğini görüyoruz . Ve Tanrı için peygamberlik günü aynı zamanda bir yıla eşdeğerdir; yazıldığı gibi: "her gün bir yılı temsil eder" (Sayılar 14:34).

Bu nedenle, yedinci yıl veya ücretli yıl kavramı On Emir kanununda örtülü olarak yer almaktadır. Ve yasanın emirlerinin ayrıntılı bir açıklaması olan Tesniye kitabını incelediğimizde, orada Tanrı'nın yedinci yılı ücretli izin yılı olarak sunduğunu görüyoruz: "yedinci yılda, kutsal bir dinlenme Şabatı olacak. ülke RAB'be Şabat günü; Tarlanızı ekmeyecek, bağınızı budamayacaksınız." Levililer 25:4

Tanrı, ücretli izin yılında da başka bir çalışma yapılması gerektiğini söylemiştir ve bu da çalışmamızın temasıyla ilgilidir:

"Her yedi yılın sonunda remisyona gireceksiniz. O halde bağışlanmanın yolu şudur: Komşusuna borç veren her alacaklı, ödünç verdiğini geri ödeyecektir; RAB'bin bağışlaması duyurulduğu için komşusundan ya da kardeşinden bunu talep etmeyecek.

Bunu bir yabancından talep edebilirsin, ama kardeşinin elinde ne varsa onu geri ödeyeceksin... Kardeşlerinden biri, İbrani bir erkek ya da kadın sana satıldığında, sana altı yıl hizmet edecek, ama yedincisinde onu serbest bırakacaksın." Tesniye 15:1-3, 12.

Tanrı, iyileşme yılında iki şeyin gerçekleşeceğini belirledi:

- 1 - İsrail halkının borçlarının affedilmesi;
- 2 - İsrailoğullarından köle olanların azat edilmesi.

Bu iki özelliği anlayarak, geçmişte bir ücretli yılın ne zaman meydana geldiğini belirleyebilir ve böylece bizim zamanımızda yedinci yılın ne zaman olduğunu, yaşayanların yargılanması emrinin verildiği yılın ne zaman olduğunu öğrenebiliriz. Luka kitabının 4. bölümünde, İsrail halkının tutsaklarına özgürlüğün ilan edildiği yıl olan ücretli izin yılına ilişkin bir atıf buluyoruz:

"Büyüdüğü yer olan Nasıra'ya giderek, adeti gereği bir cumartesi günü sinagoga girdi ve okumak için ayağa kalktı.

17 Sonra ona Yeşaya peygamberin kitabını verdiler. Kitabı açınca şunun yazılı olduğu yeri buldu:

18 Rabbin Ruhu üzerimdedir, çünkü O beni yoksullara Müjdeyi duyurmak için meshetti; Tutsakların serbest bırakılacağını, körlerin gözlerinin açılacağını duyurmak için, mazlumları özgürlüğe kavuşturmak için beni gönderdi.

19 ve Rab'bin makbul yılını ilan edin.

20 Kitabı kapattıktan sonra onu görevliye geri verip oturdu. ve sinagogdaki herkesin gözleri ona dikilmişti.

21 Bunun üzerine İsa onlara şöyle dedi: Duyduğunuz Kutsal Yazı bugün yerine gelmiştir." Luka 4:16-21.

İsa, yukarıdaki metinde belirtilen günde, "Rab'bin Ruhu... beni meshetti... tutsakları serbest bırakmak için" diyen kehaneti okudu. Bu çalışma, yedinci yıl olan ücretli izin yılıyla önceden şekillendi. Sonra İsa şöyle dedi: "Bugün bu kehanet yerine geldi." İsa'nın İşaya metnini okuduğu yıl, yedinci yıl olan ücretli izin yılıydı.

İsa'nın "bugün bu kehanet yerine geliyor" dediği yıl, MS 26 yılında başlayan ve MS 27 yılında sona eren ücretli izin yılıydı. zamanımıza ulaşana kadar her yedi yılda bir. Daha sonra, ücretli izin yılının 2000'de başlayıp 2001'de sona erdiği, diğerlerinin ise sırasıyla 2007-2008 ve 2014-2015'te gerçekleştiği sonucuna vardık.

Kehanetten de gördüğümüz gibi, Tanrı, yaşayanları yargılamaya başlama emrini yedinci yılda İsa'ya verir. Peki bu hangi ücretli izin yılında gerçekleşecek? Bilmek için tarihin tekerrür ettiğini unutmayın: "Oydu, olacak olan budur; ve ne yapıldıysa, yine yapılacaktır; öyle ki güneşin altında yeni bir şey kalmasın" (Vaiz 1:9). Yahudiler Şabat gerçeğinin depolarıydı. Artaxerxes'in emriyle Yahudilerin Yeruşalim'e dönmelerine ve Tanrı'nın On Emri'ni yerine getirerek gerçek tapınmayı yeniden kurmalarına izin verildi:

"Krallığımda, İsrail halkının ve onların kâhinlerinin ve Levililerinin, sizinle birlikte Yeruşalim'e gitmek isteyen herkesin, Tanrınızın sahip olduğunuz bilgeliğine göre gitmesi benim tarafımdan kararlaştırıldı. ırmağın ötesindeki tüm halka, Tanrınızın yasalarını bilen herkese yargıda bulunacak yargıçlar ve yargıçlar atayın; ve onları bilmeyenlere sen öğreteceksin. Ve kim senin Tanrının kanununa ve kralın kanununa uymazsa, derhal yargılanmalıdır" (Ezra 7:14, 25, 26).

Bu, pratikte hakiki tapınmanın yeniden kurulması anlamına geliyordu. Yahudiler tektanrıcılığı İncil'den öğrendiler ve tek Tanrı'ya, Baba'ya tapındılar; yazıldığı gibi: "İsrail'i dinleyin, Tanrımız RAB tektir" (Tesniye 6:4).

Günümüzde tarih tekerrür etmeli: Şabat koruyucuları olarak bilinen bir halk, İsa aracılığıyla gerçek Tanrı'ya tapınmaya geri dönmeye çağrılacaktı. Ezra'nın geçmişte yaptıklarını örnek alarak, herkesin "Tanrı'nın kanunlarını" bilmesi için, günümüzde de müjde vaizleri olan "yargıçlar ve hakimler"i atayacaktır. Bilmeyenlere ise "öğretilir". Son yıllarda, Dünya üzerindeki en büyük Şabat koruyucuları grubu haline gelen Yedinci Gün Adventistleri Yahudilerin sayısını geride bıraktı. O zaman, geçmişte olduğu gibi, dünyaya tektanrıcılığa, tek Tanrı olarak Baba'ya tapınmaya geri dönmeyi öğretmek için Mesih tarafından görevlendirilen Tanrı'nın hizmetkarları onlardan çıkmalıdır. Kutsal Kitabın öğrettiği gibi: "Bizim için tek Tanrı Baba vardır." (I Korintliler 8:6).

Yedinci Gün Adventistleri, başlangıçta tek tanrılı olmalarına rağmen, daha sonra 1931'de teslisi inançlarına dahil ettiler. Bu, mezhebin yıllık kitabını okuyarak kolayca kanıtlanabilir. Ancak 70 yıl sonra, 2001'de Tanrı ülkenin çeşitli yerlerinde bir ayaklanmayı teşvik etti.

Mezhep üyelerinin sahte ibadetten vazgeçtiği ve ibadetin tek Tanrı olan Baba'ya geri getirilmesi gerektiğini ilan ettiği bu yıl, Tanrı'nın dokunduğu bu deneyimi yaşayan herkes için tarihi bir dönüm noktası oldu. Ezra kitabında önceden belirlenenler gerçekleşti; çünkü gördüğümüz gibi, 2000-2001 yılları ücretli izin yılıydı. Hakiki tapınmayı vurgulayarak mesajı duyurdular. Ancak kararın gelişinin duyurusunu da içeriyordu:

"Tanrı'dan korkun ve O'na yücelik verin, çünkü O'nun hüküm saati geldi; ve göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana ibadet edin" (Va. 14:7).

Bu mesaj bugüne kadar yankılanıyor. "Ve hüküm şudur ki, dünyaya ışık geldi ve insanlar ışıktan ziyade karanlığı sevdiler, çünkü onların işleri kötüydü" (Yuhanna 3:19). Dolayısıyla yaşayanlar zaten yargılanıyor. Herkesin kaderi bu mesajı kabul ederek veya reddederek belirlenir.

Ücretli yıl, borçların silindiği, sonsuza dek affedildiği bir yıldır. Yedinci yılda yapılan bu bağışlama işi, cennette tamamlanan gerçek bağışlamanın simgesiydi. Gerçek borç günah borcudur, çünkü Romalılar 6:23'te şunu okuyoruz: "Günahın ücreti ölümdür." Mesih durumunuzu analiz ettiğinde, ya günahlarınızı sonsuza kadar silebilecek ya da sonsuz ölüm kararını bildirebilecek. Kitabı gözden geçirildiğinde İsa ne diyecek? İsmimiz geçtiğinde onaylanalım ve James'in tavsiyesine kulak verelim:

"Öyleyse kendinizi Tanrı'ya teslim edin; ama şeytana direnin, o sizden kaçacaktır. Allah'a yaklaşın, o da size yaklaşacaktır. Ellerinizi arındırın, günahkarlar; ve siz iki fikirli olanlar, kalplerinizi temizleyin. Acı çek, üzül ve ağla. Gülüşünüz ağlamaya, sevinciniz hüznü dönüşsün. Rabbin önünde kendinizi alçaltın, o da sizi yüceltecektir." Yakup 4:7-10.

Tanrı'nın yargısında onaylanmak için hepimiz bu tavsiyeye kulak verelim.
Amin.

Yaşayanların yargısında nasıl beraat edeceğinizi ve ruhunuzu nasıl kurtaracağınızı öğrenmek ister misiniz? Girin temas etmek:

Dördüncü Melek Bakanlığı - Son Uyarı

WhatsApp: (+55) 41 99509 8425
advertenciafinal.com.br

e-posta: contato@advertenciafinal
youtube.com/tvadvertenciafinal

Facebook: bakanlikadvertenciafinal